

TYGODNIK SANOCKI

TYGODNIK.SANOCKI.PL

PISMO SAMORZĄDOWE

/TYGODNIK.SANOCKI

16 GRUDNIA 2022 R. | NR 50 (1648) | CENA: 3,50 zł, w tym 5% VAT | nr indeksu 338907 | ISSN 1232-6534 | PKWiU 58.14.11.0 | Nakład 1000 egz.

Akademia „Wolontariusze Seniorom”

Wolontariat – lekcja dobroci

STR. 5

SPÓŁDZIELNIA MIESZKANIOWA W SANOKU

STR. 2

Podwyżka zaliczek na c.o.

NIEZWYKŁE WARSZTATY

STR. 7

Szkoła dla rodziców

SPORT | PIŁKA NOŻNA

STR. 13

Charytatywny football dla Gabrysi

Sanocka Spółdzielnia Mieszkaniowa

Podwyżka zaliczek za centralne ogrzewanie

W sprawie wysokich podwyżek zaliczek pobieranych na potrzeby centralnego ogrzewania i przygotowania ciepłej wody użytkowej SSM przedstawia swoje stanowisko.

Cena za ciepło, które płacimy dostawcy, czyli Sanockiemu Przedsiębiorstwu Gospodarki Komunalnej Sp. z o. o. – Zakładowi Ciepłownicemu, wynika z „Taryfy dla ciepła” zatwierdzonej przez Urząd Regulacji Energetyki. W roku 2022 pierwsza zmiana taryfy nastąpiła 1 lipca, natomiast druga, bardzo znacząca 1 listopada. Zmiana taryfy obowiązująca od 1 lipca skutkowała podwyżką cen i stawek opłat średnio o 13%, jednak pomimo tej podwyżki Spółdzielnia od lipca nie zmieniła w czynszu miesięcznych zaliczek pobieranych na pokrycie kosztów zakupu ciepła na potrzeby centralnego ogrzewania i centralnej ciepłej wody.

Niestety druga zmiana taryfy skutkowałą już podwyżką ww. zaliczek na potrzeby centralnego ogrzewania o 78,4% i przygotowania ciepłej wody użytkowej o 94,9%. Podwyżka zaliczek dla lokali użytkowych, nie objętych rekompensatą była jeszcze wyższa i odpowiednio wyniosła dla c.o. – 81,70% i dla c.c.w.u. – 106,5%.

W tym miejscu należy też wyjaśnić, że na cenę za dostarczone ciepło składają się:

- cena ciepła,
- cena mocy zamówionej,
- opłaty za usługi przesyłowe stałe i zmienne.

Cena netto ciepła (wg zatwierdzonych „Taryf dla ciepła”) dostarczanego do budynków zasilanych z kotłowni „Kiczury”, w ciągu roku (w okresie od

1 listopada 2021 r. do 1 listopada 2022 r.), wzrosła z 41,45 zł/GJ do 107,97 zł/GJ, natomiast dla odbiorców zasilanych z kotłowni gazowych przy ul. Kolejowej 11 i ul. Jagiellońskiej 68, wzrosła z 48,04 zł/GJ do 202,56 zł/GJ.

Tak znaczne podwyżki ceny ciepła w gospodarstwach domowych, jak i innych podmiotach wrażliwych, zostały częściowo zrekomensowane ustawą z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw /Dz. U. 2022 poz. 1967/), która wprowadziła w rozliczeniach z odbiorcami średnią cenę wytworzenia ciepła z rekompensatą na poziomie 150,95 zł/GJ netto dla ciepła wytwarzanego

w źródłach ciepła opalanych gazem ziemnym lub olejem opalowym i 103,83 zł/GJ netto dla ciepła wytwarzanego w pozostałych źródłach ciepła.

Powyższe rekompensaty miały zastosowanie do opłat związanych z ceną ciepła i mocą zamówioną, natomiast nie dotyczyły opłat za usługi przesyłowe.

Po rekompensatach cena netto ciepła wyniosła 86,79 zł/GJ dla budynków zasilanych z kotłowni „Kiczury” i 129,57 zł/GJ dla budynku przy ul. Jagiellońska 68, opłaty za usługi przesyłowe są rozliczane wg stawek taryfowych.

Wzrost kosztów centralnego ogrzewania i podgrzania wody, a tym samym podwyżki zaliczek w Spółdzielni wyniosły więcej o ok. 42% wzrostów cen dla ciepła systemowego, zapowiadanych przez Minister Klimatu i Środowiska Annę Moskwę, ponieważ zmieniły się założenia rządu, co do sposobu wypłacania z budżetu państwa rekompensat dla ciepłowni. Pierwotnie rząd zakładał, że Urząd Regulacji Energetyki będzie zamrażał podwyżki taryfowych cen ciepła na maksymalnym wyżej wspomnianym poziomie. Ostatecznie rząd w ustawie ww. przyjął inne rozwiązanie, polegające na wprowadzeniu średnich cen wytworzenia ciepła, czyli ustaleniu maksymalnych wartości, do których cena wytworzenia ciepła dla odbiorców może wzrosnąć. Niestety, najwięcej skorzystali na tym ci odbiorcy, którzy wcześniej już drogo płacili za dostarczone ciepło.

Z poważaniem:
Zarząd Sanockiej Spółdzielni Mieszkaniowej

Komitet Budowy Pomnika św. Michała Archanioła

Podziękowania z serca płynące

Komitet Budowy Pomnika św. Michała Archanioła, patrona miasta Sanoka, składa serdeczne podziękowania mieszkańcom naszego miasta, powiatu sanockiego, miasta Przemyśla i okolic, różnych miast i miejscowości w naszym kraju. Wszystkim, którzy w sposób materialny i duchowy przyczynili się do powstania tego pięknego pomnika – dzieła Bożego, na chwałę i uwielbienie Boga w Trójcy Świętej Jedynej i na zbawienie ludzi. Jest to pierwszy pomnik świętego Michała Archanioła w dziejach naszego miasta, założonego około 900 lat temu. Inicjatywa budowy pomnika i prace związane z jego realizacją rozpoczęły się w roku 2012.

Pomnik został posadowiony na placu Świętego Michała Archanioła w dniu 14 listopada 2018 r. Poświęcenia pomnika dokonał ks. abp. Adam Szal w dniu 17 listopada 2018 r., z okazji 100 rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości.

Koszt budowy wyniósł 200 tys. zł, wszystkie zobowiązania zostały spłacone w listopadzie 2022 r. Pieniądze na budowę pomnika pochodzą wyłącznie ze zbiorów, od darczyńców i ofiarodawców.

Wszystkim serdecznie dziękujemy za dobre serce, pomoc, ofiarność i hojność.

Z serca dziękujemy całemu zespołowi redakcyjnemu „Tygodnika Sanockiego”, na czele z redaktorem naczelną panią Emilią

Wituszyńską; pani Dominice Czerwińskiej za wielokrotne umieszczanie informacji dotyczących zbiorów na pomnik.

Wierzymy i ufamy, że za sprawą Michała Archanioła, Bóg obdarzy każdego obfitością swoich łask, a nasz święty patron Archanioł Michał nadal będzie czuwał i opiekował się naszym miastem, Ojczyzną i całym światem.

W czasie oczekiwania na przyjście mesjasza, zbawiciela świata, Jezusa Chrystusa, z okazji zbliżających się świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku 2023, życzymy: niech miłość, która przyszła na świat w żłóbku betlejemskim – Dzieciątko Jezus, będzie dla wszystkich inspiracją do czynienia dobra i do pięknego, świętego życia.

**Któż jak Bóg i nic nad Boga!
Serdecznie Bóg zapłać i szczęść Boże!
Z wdzięcznością, szacunkiem i modlitwą**

przewodnicząca Komitetu Budowy Pomnika św. Michała Archanioła
Henryka Tymoczko

Dystrybucja węgla w Sanoku

Ważne informacje dla kupujących węgiel!

Obok informacja dla mieszkańców, w jaki sposób można nabyć węgiel, korzystając z pośrednictwa Urzędu Miasta Sanoka. Dotyczy osób, którym przysługuje dodatek węglowy.

Wnioski będą przyjmowane do 15 kwietnia 2023 roku. Osoby, które mogą składać wnioski to te, które wcześniej starały się o dodatek węglowy. Dodatek węglowy może zostać przyznany również, gdy źródłem ogrzewania jest kocioł wielopaliwowy, który zgodnie z deklaracją w Centralnej Ewidencji Emisyjności Budynków zasilany jest węglem i drewnem kawałkowym.

ew

Zasady zakupu węgla w Sanoku

1. Pierwszym krokiem jest złożenie wniosku o zakup preferencyjnego paliwa stałego.
2. Wniosek składają osoby, którym przysługuje dodatek węglowy.
3. Wniosek należy złożyć w Urzędzie Miasta w Sanoku.
4. Następnie osoby uprawnione będą informowane przez Wydział Gospodarki Komunalnej i Ochrony Środowiska Urzędu Miasta w Sanoku o zgłoszenie się w celu odbioru faktury i uiszczenia opłaty na konto Gminy Miasta Sanoka (ul. Rynek 7, 38-500 Sanok). Osoba do kontaktu w tej sprawie – Ludwik Kopleński (tel. 13 46 52 831).
5. Po dokonaniu zapłaty faktury skład opału będzie informował osoby o terminie odbioru węgla, zgodnie z wykazem otrzymanym od Urzędu Miasta Sanoka.
6. Cena 1 tony węgla – 1744,77 zł. (brutto).
7. Limit na gospodarstwo domowe to 1,5 tony.
8. Adres Składu Opału: Skład Opału „Urban”, ul. Lipińskiego 57, 38-500 Sanok.
9. Odbiór węgla na własny koszt i własnym transportem.

Pochodzenie węgla: Polska Grupa Górnicza S.A. Katowice Kopalnia Węgla Kamiennego Myslowice-Wesoła.

„Tygodnik Sanocki”

Pismo samorządowe

redakcja@tygodniksanocki.pl
tygodniksanocki.pl
[/tygodniksanocki](https://www.facebook.com/tygodniksanocki)

Wydawca: Miejska Biblioteka Publiczna w Sanoku | Adres redakcji: 38-500 Sanok, ul. Rynek 10, tel. 13-463-16-34, kom. 697 979 971

Redaktor naczelna: Emilia Wituszyńska | Redaguje zespół: Bartosz Błazewicz – b.blazewicz@tygodniksanocki.pl, Dominika Czerwińska – czerwinska-d@wp.pl, Edyta Wilk – edytawilk@tygodniksanocki.pl

Współpracują: Tadeusz Krotos, Lidia Tul-Chmielewska, Szymon Jakubowski

Redakcja techniczna: Andrzej Borowski | Korekta: Teresa Nater

Materiałów niezamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i poprawiania tekstów, własnych tytułów i śródtytułów. W sprawie reklam i ogłoszeń zapraszamy do biura ogłoszeń od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00 do 16.00. Za treść ogłoszeń, reklam i listów redakcja nie odpowiada. Zastrzegamy sobie prawo do odmowy przyjęcia ogłoszenia. Objętość listów nie powinna przekraczać trzech czwartych strony maszynopisu. Teksty opracowane na komputerze przyjmujemy jedynie na nośnikach cyfrowych lub pocztą elektroniczną. Numery archiwalne do nabycia w redakcji. Prenumerata – tel. 13 463 16 34 lub oddziały „Ruch” SA.

Biuro Reklam i Ogłoszeń:

tel. 13-463-16-34

Druk:

Polska Press Sp. z o.o. Oddział Poligrafia
ul. Domaniewska 45, 02-672 Warszawa
Drukarnia w Sosnowcu, ul. Baczyńskiego 25a
41-203 Sosnowiec

Świetlica KPP Straży Pożarnej w Sanoku

Spotkanie z mieszkańcami Dąbrówki

Kolejne spotkanie burmistrza z mieszkańcami odbyło się tym razem w dzielnicy Dąbrówka. Spotkanie, jak zawsze, rozpoczął wóldarz, przedstawiając podsumowanie podjętych w tym roku działań i realizowanych inwestycji. Również przedstawił plany na przyszłość i wsluchał się w potrzeby mieszkańców.

W kilku słowach burmistrz Tomasz Matuszewski wspominał, iż tylko na inwestycje drogowe w dzielnicy Dąbrówka w tej kadencji przeznaczono niemal 335 tys. zł, a w pierwszym kwartale przyszłego roku planowane jest zakończenie pracy przy łączniku do ronda Beksińskiego, który ma za zadanie odciążenie ul. Krakowskiej i ul. Rymanowskiej. Z kolei przy ul. Okulickiego powstaje zielona strefa gospo-

darcza, gdzie pierwsi inwestorzy zakupili działki. Poza głównymi ciągami komunikacyjnymi remontowane są również drogi gminne, wykonywana jest kanalizacja, ścieżki pieszo-rowerowe oraz chodniki i oświetlenie. Powstaje również projekt kaplicy na Cmentarzu Południowym.

Po przemówieniu burmistrza głos zabrali mieszkańcy. Jak większość mieszkańców miasta, martwią się oni wzro-

stem cen energii oraz za odpady komunalne. Jeden z mieszkańców zadał pytanie, czy istnieje możliwość wystąpienia z wnioskiem do wojewody, który kolejno wystąpi do rządu o dotację do śmieci. Zdaniem mieszkańca zakłady produkujące opakowania próżniowe mogłyby dofinansowywać miasto. Jak wyjaśnił burmistrz nie ma takiej możliwości dofinansowania. Jedynymi miastami, które mogą dofinansować

gospodarkę odpadami komunalnymi są miasta posiadające nadwyżkę budżetową. Sanok chciałby to dofinansowywać, ale w obecnej chwili jest to niemożliwe. Nie wskóra tu nic również wojewoda, jedynym rozwiązaniem byłaby zmiana ustawy o gospodarce komunalnej, a to już w rękach posłów. Zebrani mieszkańcy wykazali również szereg prac do wykonania w dzielnicy Dąbrówka. Mieszkańcy dostrzegają, ile jest robione w ich dzielnicy i za to władzom dziękują, zwracali jednak uwagę na brakujące chodniki, drogi, które w dalszym ciągu wymagają remontu, zwracali uwagę na bezpieczeństwo, brak spływu i kanalizacji. Burmistrz odpowiadał na wszystkie pytania, tłumaczył, jak wyglądają sprawy graniczne w niektórych miejscach, które spowolniają wykonanie prac. W planach jest wykonanie również ul. Bojko, na której w dalszym ciągu są płyty, ale zanim zostanie wykonane nałożenie asfaltu w którymkolwiek z miejsc, w pierwszej kolejności trzeba zadbać o kanalizację.

Kolejne spotkanie odbyło się w dzielnicy Posada, o czym w kolejnym numerze.

MOSiR Sanok

Na torze lodowym ruszyły ślizgawki!

Tor lodowy otwarty dla pasjonatów łyżew, a tych w mieście hokeja nie brakuje. Ślizgawki na otwartym torze lodowym od lat cieszą się dużą popularnością wśród młodzieży, a także rodzin z dziećmi. Od 13 grudnia MOSiR organizuje ślizgawki w godzinach od 18.15 do 19.45.

Z kolei w weekendy będzie można się „ślizgać” od 12.00 do 13.30. W przypadku zmian, jak zawody, olimpiady czy inne eventy, informacje będą podawane na bieżąco na stronie Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji. Kasy i wy-

pożyczalnie będą otwarte na trzy kwadranse przed rozpoczęciem ślizgawek, jednak już teraz informujemy, że bilety lub karnety można kupić w dowolnej chwili w recepcji Domu Sportowca.

esw

Burmistrz Miasta Sanoka Tomasz Matuszewski zaprasza mieszkańców na

ŚWIĄTECZNE SPOTKANIE

na Rynku

22 GRUDNIA / 12:00

Spotkajmy się w przedświątecznej atmosferze, by:

- podzielić się opłatkiem
- złożyć sobie życzenia
- wspólnie kolędować z *Sanocką Młodzieżową Orkiestrą Dętą Avanti*

a dla osób potrzebujących będzie przygotowany ciepły posiłek.

22 GRUDNIA
GODZ. 12.00
SANOCKI RYNEK

XI JARMARK BOŻONARODZENIOWY

18 GRUDNIA 2022
W GODZINACH 11:00-14:30

RYNEK GALICYJSKI W SKANSENIE

DLA ODWIEDZAJĄCYCH:

- ŚWIĘTĄ RODZINĘ - PRZEDSTAWIĄ GRUPY INSCENIZACYJNE Z I ORAZ Z II LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCEGO W SANOKU
- ŻYWA SZOPKA - ZWIERZĘTA NIE TYLKO DOMOWE
- POTRAWY WIGILIJNE PRZYGOTOWANE PRZEZ KOŁA GOSPODYN WIEJSKICH
- OZDOBY CHOINKOWE ORAZ DOMOWE WĘDLINY I SERY
- DLA DUŻYCH I MAŁYCH - WARSZTATY OZDÓB CHOINKOWYCH
- BIESZCZADZKI UNIWERSYTET LUDOWY PROPONUJE: PORÓZMAWIAMY O LOKALNYCH TRADYCYJACH BOŻONARODZENIOWYCH - CYKL PRELEKCJI

KOLĘDUJEMY NA RÓŻNE GŁOSY I SPOSOBY:

- GRUPA Z POSADY ZARZYŃSKIEJ PRZEDSTAWI JASEŁKA
- GÓRNICZA ORKIESTRA DĘTA Z SANOKA
- KOLĘDNICY Z ZESPOŁÓW "ARABESKA" I "CASSIOPEIA"
- GRUPA ŚPIEWACZA ŚPIEWANKA - MOKRE
- KOLĘDNICY ZE SZKOŁY PODSTAWOWEJ W RZEPEDZI
- KOLĘDNICY NOWOROCZNI ZE SŁOMIANNIKIEM Z GMINY BUKOWSKO
- GŁOS Z BETLEJEM - PARAFIA PW. PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO W SANOKU
- PO ZAKOŃCZENIU KONCERTU WIZYTA ŚW. MIKOŁAJA

ORGANIZATORZY

Powiat Sanocki

mh SANOK

WSTĘP WOLNY

Stowarzyszenie Opieki nad Starymi Cmentarzami

Franciszek Łówy

– powrót z krainy zapomnienia

Po II wojnie światowej Franciszek Łówy mieszkał w Sanoku – mieście swojej młodości, z którego wyruszył na bojowe szlaki. Wiadomo jednak, że w latach 60. XX w. przebywał na zachodzie Europy, a w roku 1963 mieszkał w USA, w mieście New Britain. Niestety, wydaje się, że był już wtedy chory i zgorzkniały, czy też zmęczony życiem.

Na przełomie ostatnich lat (2021/2022) Stowarzyszenie Opieki nad Starymi Cmentarzami w Sanoku podjęło wszelkie możliwe działania, aby odrestaurować zabytkowy grobowiec, w którym spoczywa zasłużony działacz niepodległościowy – Franciszek Łówy. Zamiar ten udało się zrealizować w tym (2022) roku. Prace budowlano-konserwatorskie zakończono dokładnie 23 listopada 2022 r. Droga do szczęśliwego finału nie była jednak prosta. Mimo że obiekt ten już od 1982 r. jest wpisany do Rejestru Zabytków Województwa Podkarpackiego, to od tamtej pory nikt nie próbował go ratować, a „dzięki” ustawie o ochronie zabytków nie można go też było zlikwidować celem np. postawienia „nowej piwniczki”, więc stał sobie przez kilkadziesiąt lat zapomniany, popadając w coraz większą ruinę. Dopiero współpraca Stowarzyszenia Opieki nad Starymi Cmentarzami w Sanoku z Instytutem Pamięci Narodowej przyniosła znakomite rezultaty. Stowarzyszenie zawnioskowało bowiem do IPN-u, aby grobowiec Franciszka Łówy wpisać do ipeńskiej „Ewidencji grobów weteranów walk o wolność i niepodległość Polski”. Po przeprowadzeniu wszystkich koniecznych procedur IPN dokonał takiego wpisu. Na tej podstawie Stowarzyszenie znowu zwróciło się do IPN-u – tym razem o udzielenie dotacji na kompleksowe odnowienie ww. grobowca. Dotacja została przyznana; renowacja – wykonana.

Chcę w tym miejscu przybliżyć nieco postać Franciszka Łówy. Informacje pochodzą z Archiwum Państwowego, Wojskowego Biura Historycznego im. gen. broni K. Sosnkowskiego oraz ksiąg parafialnych.

Franciszek Łówy urodził się w Brzeźnicy (powiat wadowicki) w roku 1890. Jego rodzicami byli Józef i Anna z Maciszewskich Slepowron Witowska. Do Sanoka rodzina Łówy zawiała najprawdopodobniej z powodu zawodowych zobowiązań Józefa Łówy, który był urzędnikiem kolejowym. W 1914 r. jego 24-letni syn Franciszek zdał eksternistycznie maturę w C.K. Gimnazjum Męskim w Sanoku. Nieco wcześniej wkroczył on na ścieżkę kariery wojskowej. Rozpoczął ją w Polskich Drużynach Strzeleckich w 1913 r. Oto wypis z wniosku do Komisji Odznaczeń Polskich Drużyn Strzeleckich o nadanie kapitanowi Franciszkowi Łówy Brązowego Krzyża Zasługi:

1. Od 1913 r. pracuje w Drużynach Strzeleckich, z którymi 15 sierpnia 1914 r. wyrusza do Krakowa.

2. Brał udział w potyczce pod Miechowem, skąd trafił do szpitala w Krakowie.

3. Został przydzielony do 100 pp armii austriackiej.

4. Przebywał na froncie do 15 IX 1916 r. a następnie w niewoli rosyjskiej do stycznia 1918 r.

5. Od 2 XI 1918 r. w armii polskiej organizował oddziały ochotnicze w powiecie Brzozów, po czym został przydzielony do szpitala wojskowego w Sanoku.

6. W 1919 r. był dowódcą kompanii na granicy czeskiej.

Do kwietnia 1928 r. pracował w pułku (2 pułk Strzelców Podhalańskich) jako dowódca kompanii. Od kwietnia 1928 r. – w Korpusie Ochrony Pogranicza.

W latach 1928 – 1930 był dowódcą kompanii granicznej KOP „Białozórka” (Białozórka to wieś na Ukrainie w obwodzie tarnopolskim). W kolejnych latach Franciszek Łówy był ofice-

rem Powiatowej Komendy Uzupelnień Wadowice, po czym w 1934 roku został przeniesiony w stan spoczynku.

W 1936 r. był wójtą gminy Komańcza, gdzie stacjonował wtedy komisariat straży granicznej.

Z dokumentów Wojskowego Biura Historycznego:

„Ilość lat służby polskiej – 9 lat, 11 mies. 19 dni.

Ilość lat służby w byłych państwach zaborczych – 4 lata, 1-3 mies.” Z tego samego źródła opinia Komisji Odznaczeń: „Bardzo dobry oficer. Był czynnym członkiem VII Polskiej Drużyny Strzeleckiej. Polecenia władz organizacyjnych wykonywał gorliwie. Po przejściu odpowiedniego wykszolenia był instruktorem. Zadania swoje wykonywał dokładnie. W szeregach wpajał dyscyplinę”.

Po II wojnie światowej Franciszek Łówy mieszkał w Sanoku – mieście swojej młodości, z którego wyruszył na bojowe szlaki. Wiadomo jednak, że w latach 60. XX w. przebywał za granicą, a w roku 1963 mieszkał w USA, w mieście New Britain. Niestety, wydaje się, że był już wtedy chory i zgorzkniały, czy też zmęczony życiem. W liście nadanym w New Britain w 1963 r. z okazji

Franciszek Łówy

mającego się odbyć w Sanoku jubileuszowego zjazdu koleżeńckiego (50-lecie matury) Łówy pisał, że jego stan materialny nie pozwala mu na tak duży wydatek jak podróż do kraju. Jednocześnie pytał, kto z kolegów i znajomych przeżył w Polsce drugą zawieruchę światową, informował, że spotkał kolegów w Wielkiej Brytanii i w Argentynie, ale w USA nikogo. Prosił, by przekazać wszystkim kolegom serdeczne pozdrowienia i dużo uścisków.

A oto fragment innego listu pisanego przez szkolnego kolegę Franciszka Łówy do ich wspólnego znajomego:

„Franciszek nie przyjechał do kraju. Przebywa w USA w warunkach nie do pozazdroczenia, tym bardziej, że jest chory. Podobno niechętnie nawet koresponduje z najbliższymi, a nawet – jak słyszałem – prosi, aby mu nie przysyłać życzeń świątecznych czy imienninowych”.

Stan zdrowia Franciszka Łówy rzeczywiście pozostawał wtedy wiele do życzenia. Jednak wkrótce powrócił on do Sanoka. Tu w 1968 r. zmarł w domu przy ul. Feliksa Gieli 22, przeżywszy 78 lat.

Przyczyną zgonu była niewydolność serca i nerek. Łówy odszedł 5 lat po zjeździe koleżeńskim, w którym swego czasu nie wziął udziału.

Pozostawił żonę, którą była Helena z domu de Rogala Lewicka, siostra profesora sanockiego gimnazjum Adama Lewickiego. We wdowieństwie przeżyła ona 11 lat. Zmarła w 1979 r. w Sanoku, w tym samym domu co jej mąż. Miała 90 lat.

W 1931 roku Franciszek Łówy otrzymał „Medal Niepodległości”. W uzasadnieniu napisano:

„ZA PRACĘ W DZIELE ODZYSKANIA PRZEZ POLSKĘ NIEPODLEGŁOŚCI”.

Pamiętajmy więc o sanockim bohaterze kapitanie piechoty Wojska Polskiego – Franciszku Łówy.

Ewa Filip

Prace przy restauracji nagrobka Franciszka

Z kalendarium podkarpackiej historii

16 – 22 grudnia

Zmarli

19.12.1889 zmarł Zygmunt Grotowski, właściciel niedużego folwarku w Jaćmierzu, zwanego „Chmurówką”.

Wydarzyło się

16.12.1884 uruchomiono trasę Kolei Transwersalnej biegnącą z Czadcy na Słowacji przez Chabówkę, Nowy Sącz, Zagórz do Husiatyna na obecnej Ukrainie.

16.12.1894 pojawił się okazowy numer lokalnego pisma „Gazeta Sanocka”, wychodzącego przez trzy następne lata.

17.12.2010 starostą powiatu sanockiego został wybrany Sebastian Niżnik.

18.12.1872 oddany został do użytku odcinek torów kolejowych z Komańczy do Łupkowa liczący sobie 13,7 km. Była to część trasy biegnącej ze Słowacji do Przemyśla.

18.12.1903 w Sanoku powołano do życia Kasę Oszczędności, później nazwaną Komunalną Kasą Oszczędności Królewskiego Wolnego Miasta Sanoka.

18.12.2013 Rada Gminy Zarszyn przyjmuje „uchwałę w sprawie ustanowienia herbu, flagi, banneru, sztandaru i pieczęci gminy Zarszyn oraz warunki używania herbu i barw gminy Zarszyn”. W uchwale czytamy m.in. „Herb gminy Zarszyn to w polu błękitnym pół lilii florenckiej złotej, ze złotą przewiązką, wyrastającej ze złotego serca. Herb gminy Zarszyn jest herbem miejscowości Zarszyn, w stylizacji odpowiadającej najstarszej znanej pieczęci Zarszyna. Barwy godeł wywiedziono z barw herbowych ziemi sanockiej. Niezależnie od tego mają też ogólną symbolikę, oznaczają m.in.: złoto – szlachetność; błękit – piękno, wzniosłość, prawość. Znaczenie mają też konfiguracje barw: złota z błękitną oznaczają radość”.

18.12.2013 sołectwo Besko zwyciężyło w konkursie „Piękna Wieś Podkarpacka” organizowanym przez Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego w ramach Podkarpackiego Programu Odnowy Wsi na lata 2011-2016.

19.12.1886 proboszcz sanocki Franciszek Salezy Czażyński dokonał uroczystego poświęcenia nowo zbudowanego kościoła Przemienienia Pańskiego przy placu św. Michała.

20.12.1893 posłem na galicyjski Sejm Krajowy VI kadencji w miejsce zmarłego w październiku tego roku Zygmunta Bolesty-Kozłowskiego z Kozłowa w kurii (okręgu) obejmującej Sanok został Jan Duklan Słonecki herbu Korab, ziemianin, właściciel dóbr m.in. w Jurowcach.

21.12.1904 skandal we władzach miejskich Sanoka. Czołowy działacz tutejszych struktur „Sokoła” Adam Pytel publicznie stwierdził, powołując się na słowa delegata towarzystw gospodarczo-zarobkowych badającego księgi sanockiego Powiatowego Towarzystwa Zaliczkowego, że burmistrz Aital Witoszyński będąc urzędnikiem tej instytucji miał dopuścić się kradzieży. Część radnych zażądała też powołania komisji mającej zbadać rzekome nadużycia w Komunalnej Kasie Oszczędności. Efektem afery była dymisja Witoszyńskiego w lutym następnego roku. Burmistrz złożył w sądzie przeciwko Pytłowi pozew o obrazę czci, który został jednak odrzucony.

21.12.2011 w Pakoszówce w gminie Sanok dokonano odbioru technicznego euroboiska, wybudowanego za kwotę 2.2 mln złotych, z czego ponad połowę środków uzyskano z dotacji zewnętrznych.

21.12.2007 po jedenastu latach funkcjonowania zlikwidowane zostało polsko-słowackie przejście graniczne Radoszyce-Palota. Był to efekt wejścia obydwu państw do grupy Schengen.

22.12.1898 po niespodziewanej śmierci Cyryla Jaksy Ładyzińskiego nowym burmistrzem zostaje Aital Witoszyński, adwokat, syn księdza greckokatolickiego. Jego zastępcą mianowano reprezentującego społeczność żydowską Artura Goldhammera.

22.12.1990 rozporządzeniem Rady Ministrów z części terenów (sołectwa Besko, Besko-Poręby i Mymoń) wchodzących dotychczas w skład gminy Zarszyn wydzielono gminę Besko.

Akademia „Wolontariusze Seniorom”

Miłość do drugiego człowieka

Międzynarodowy Dzień Wolontariusza to okazja, aby zauważyć pracę, jaką wykonują wolontariusze na całym świecie, jak poświęcają się i działają na rzecz drugiego człowieka. To także okazja, aby uczcić i połączyć dwa święta. Międzynarodowy Dzień Seniora obchodzimy 1 października, zaś Międzynarodowy Dzień Wolontariusza – 5 grudnia. Pomoc dla seniora to temat, który w pewnym momencie stanie się bliski każdemu z nas – bądź to nasi bliscy, bądź my sami takiej pomocy możemy potrzebować. Na akademii zjawili się wielu gości, których powitała Czesława Kurasz, prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku.

– Dzisiejsza akademia ma niezwykle wyjątkowy, łączy bowiem w sobie dwa wydarzenia – Światowy Dzień Seniora, który obchodzimy 14 listopada oraz Międzynarodowy Dzień Wolontariusza – 5 grudnia. Z jednej strony to wdzięczność seniorom za ich wkład włożony w propagowanie podstaw wolontarystycznych, a z drugiej promocją samej idei wolontariatu, która przejawia się w działaniach młodych wolontariuszy, głównie uczniów naszych sanockich szkół – powiedziała Czesława Kurasz, prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku.

7 grudnia w Centrum Usług Senioralnych w Sanoku odbyła się wyjątkowa akademia „Wolontariusze Seniorom”. Akademia zorganizowana została z okazji Międzynarodowego Dnia Wolontariusza. Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku podejmuje wiele działań, aby skutecznie pomagać seniorom i dostarczać im wsparcia, którego potrzebują.

Prezes PCW uważa, że siła wolontariatu tkwi w potencjale osobowym. To lekcja dobroci oraz inspirującej pracy. Wolontariat przynosi wiele radości, staje się okazją do zawierania nowych, ciekawych znajomości i szczerych przyjaźni.

w Brukseli została ufundowana przez europoseł Elżbietę Łukacijewską.

Siłą napędową Sanockiego Centrum Wolontariatu jest młodzież, skupiona w szkolnych kołach wolontariatu, a także nauczyciele, którzy za wolontariat w szkołach odpowiadają i poświęcają mu sporo czasu. Doceniając nieocenioną pracę opiekunów kół, burmistrz Tomasz Matuszewski ufundował bon w formie jednodniowej wycieczki integracyjnej. Podczas akademii został przyznany tytuł „Honorowego Wolontariusza 2022” – to okazja, by wyróżnić osoby zasłużone na rzecz wolontariatu, zwrócić uwagę na ich pracę, zaangażowanie oraz podsumować działania charytatywne. W tym roku zarząd Stowarzyszenia szczególną uwagę skupił na podejmowanych działaniach przez kandydata, jego społeczne zaangażowanie, umiejętność współpracy. Czesława Kurasz tytuł Honorowego Wolontariusza 2022 wręczyła Piotrowi Kobiałce, dyrektorowi Domu Pomocy Społecznej w Sanoku.

– Dyrektor Kobiałka w pełni zasługuje na ten tytuł. Dał się poznać jako człowiek mający otwarte serce dla osób starszych, potrzebujących wsparcia słowem i czynem. DPS stał się sanatorium dla podopiecznych, ponieważ warunki, opieka i rehabilitacja – są na najwyższym poziomie. Jego kreatywność i zaangażowanie są wzorem do naśladowania. Dyrektor cieszy się ogromnym szacunkiem i sympatią, nie tylko samych podopiecznych, ale również osób z innych środowisk, które miały okazję go poznać – uzasadnia prezes.

Drugi tytuł Honorowego Wolontariusza 2022 otrzymał Wojciech Pajestka.

– Pan Wojciech od kilku lat współpracuje i wspiera działalność PCW w różnych działaniach charytatywnych. Co roku z wielkim zaangażowaniem prowadzi Galę Wolontariatu. W każdej trudnej sprawie można liczyć na jego pomoc i nieocenione wsparcie. Jego doświadczenie, profesjonalizm oraz ogromna życzliwość zdecydowanie zasługuje na wyróżnienie tytułem Honorowego Wolontariusza – podsumowała.

Po części oficjalnej odbyła się część artystyczna przygotowana przez wolontariuszy Szkolnych Kół Wolontariatu. Jako pierwsi na scenie wystąpili uczniowie Muzycznego Koła Wolontariatu przy Państwowej Szkole Muzycznej I i II st. w Sanoku. Wystąpił duet wokalnie-instrumentalny w składzie Sara Niemczyk i Kacper Sokół. Swoje umiejętności zaprezentowali uczniowie Szkolnego Koła Wolontariatu

przy ZS nr 2, wystąpiła Milena Hydzik, Piotr Czaja i Gabrysia Rączka. Scenkę z ulubionego przez wiele osób serialu „Ranczo” zaprezentowali uczniowie Koła Wolontariatu przy II LO w Sanoku. Klaudia Dobosz oraz Monika Balik przedstawiły montaż słowno-muzyczny. Uczennice z ZS nr 5 zaśpiewały piosenki, natomiast Magdalena Dziuba oraz Konstancja Iwańczyk zaprezentowały taniec. Kamila Wolan wyrecytowała wiersz „Razem”, a dziewczyny Kaja Subik, Maja Kukła i Natalia Marzec zaśpiewały piosenkę „Kto wie czy za rogiem”. Grażyna Chyła, wolontariuszka Koła Wolontariatu Uniwersytetu III Wieku zaprezentowała wiersz Krystyny Radoń „Anioły”.

Wolontariusze wręczyli gościom drobne upominki i słodkości. Na koniec odbył się kiermasz bożonarodzeniowy przygotowany przez seniorów tutejszego Centrum Usług Senioralnych CARITAS.

dcz

Czesława podkreślała, że wolontariat nie ma wieku i jest dowodem na to, że jest międzypokoleniowym działaniem, daje szansę wzajemnego wzbogacania się, wymiany doświadczeń, integruje różne środowiska i różne pokolenia.

– Moja przygoda z wolontariatem rozpoczęła się 20 lat temu, gdy razem ze wspaniałymi ludźmi założyliśmy Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku, a następnie powołaliśmy do życia Uniwersytet Trzeciego Wieku. Przez wszystkie te lata realizowaliśmy wiele ciekawych projektów i akcji, a rok temu we wrześniu udało się powołać Centrum Usług Senioralnych – kontynuowała.

– Podsumowując, pragnę przekazać jedno przesłanie – żyjmy pięknie, z miłością względem drugiego człowieka, okazujmy sobie wzajemny szacunek i dobre słowo – dodała na koniec Czesława.

Po wystąpieniach zaproszonych gości ogłoszono wyniki dorocznego konkursu literackiego poświęconego wolontariatowi: „Wolontariat – mój wybór”, „Z pamiętnika wolontariusza”, „Wolontariat niejedno ma imię”. Kapituła konkursowa wyłoniła trzy zwycięskie prace oraz wyróżniła kilka osób: I miejsce zajęła Klaudia Dobosz – ZS nr 1, II – Natalia Jatczyszyn – ZS nr 1, III – Kamila Orłowska – ZS nr 1. Nagrodę – wyjazd do Parlamentu Europejskiego

PRAWNIK
RADZI

Niedawno znalazłam nową pracę. Dostałam umowę na okres próbny 3 miesiące. Niestety praca okazała się bardzo ciężka i chcę z niej zrezygnować. Do końca umowy zostało mi ponad półtora miesiąca. Czy mogę jakoś ją rozwiązać?

Justyna Ch.

Umowa o pracę na okres próbny jest jednym z przewidzianych w Kodeksie pracy rodzajów umów o pracę. Umowę o pracę na okres próbny, zawiera się w celu sprawdzenia kwalifikacji pracownika i możliwości jego zatrudnienia w celu wykonywania określonego rodzaju pracy. Umowa taka może być zawarta na okres do 3 miesięcy.

Jak każda z umów o pracę także umowa o pracę na okres próbny może być rozwiązana. Umowę taką można rozwiązać za porozumieniem stron, co jednak wymaga zgody zarówno pracownika jak i pracodawcy. Niemniej jednak każda ze stron może także wypowiedzieć taką umowę z zachowaniem okresu wypowiedzenia. Okres wypowiedzenia jest zależny od okresu, na jaki została zawarta umowa. Okres wypowiedzenia umowy o pracę zawartej na okres próbny wynosi:

- 1) 3 dni robocze, jeżeli okres próbny nie przekracza 2 tygodni;
- 2) 1 tydzień, jeżeli okres próbny jest dłuższy niż 2 tygodnie;
- 3) 2 tygodnie, jeżeli okres próbny wynosi 3 miesiące.

Oświadczenie każdej ze stron o wypowiedzeniu umowy o pracę powinno nastąpić na piśmie. Okres wypowiedzenia umowy o pracę obejmujący tydzień lub jego wielokrotność kończy się w sobotę.

Podstawa prawna:

Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1510 z późn. zm.).

Porad prawnych udziela radca prawny Marta Witowska z Kancelarii Radcy Prawnego Martaa Witowska
ul. Kazimierza Wielkiego 3/21
tel. 13 46 45 113,
www.witowska.com

104. rocznica przybycia do Sanoka 2 Pułku Strzelców Podhalańskich

Powrót Podhalańczyków

8 grudnia na Placu Harcerskim im. ks. Zdzisława Peszkowskiego odbyła się uroczysta wieczernica z okazji 104. rocznicy przybycia do Sanoka 2 Pułku Strzelców Podhalańskich. Przed tablicą 22 dywizji górskiej został złożony hołd, tym którzy stracili życie w walkach o wolną Polskę.

Obchody 104. rocznicy przybycia do Sanoka 2 Pułku Strzelców Podhalańskich poprzedziła msza święta odprawiona w kościele pw. Przemienienia Pańskiego.

– Udział sanoczan w tej uroczystości jest wyrazem patriotyzmu, solidarności ze wspólnotą i szacunku dla wielkiego dziedzictwa kulturowego oraz rodzimej ziemi. Cieszę się, że kolejny raz mogliśmy wspólnie uczcić rocznicę przybycia do Sanoka

2 Pułku Strzelców Podhalańskich – uważa Tomasz Matuszewski, burmistrz Sanoka.

Uroczystości na stałe wpisały się w kalendarz miejskich imprez. Organizatorem wydarzenia było Miasto Sanok oraz Związek Weteranów i Rezerwistów Wojska Polskiego.

– Pragnę serdecznie podziękować wszystkim obecnym na dzisiejszej uroczystości. Inicjującą przed czterema laty, myśleliśmy głównie o upamiętnieniu dorobku

drugiego pułku strzelców podhalańskich. Dziś, kiedy za wschodnią granicą niemalże słyszymy odgłosy okrutnej wojny, nabiera ona jeszcze innego, głębszego wymiaru – dodał.

Burmistrz podziękował dowództwu Garnizonu Przemysłu za wsparcie inicjatywy, dowódcom i żołnierzom 21. Batalionu Logistycznego z Rzeszowa za wojskową oprawę uroczystości, dowództwu 35. Batalionu Lekkiej

Piechoty i żołnierzom Wojsk Obrony Terytorialnej za obecność. Podziękował również prezesowi i członkom Związku Weteranów i Rezerwistów Wojska Polskiego za wszystkie działania mające na celu upamiętnienie i oddanie hołdu żołnierzom „podhalańczykom”, którzy w czasach pokoju pracowali dla wspierania rozwoju lokalnej społeczności, a w okresie burz historycznych i wojen narażali i oddawali swoje życie w obronie ojczyzny.

– Wielu z nich spoczywa na sanockim Cmentarzu Centralnym. Dziękuję księdzu proboszczowi Romanowi Froniowi za słowa wygłoszone podczas mszy świętej odprawionej w intencji żołnierzy drugiego pułku strzelców podhalańskich. Miłym akcentem tych uroczystości było wręczenie aktów nadania i odznaczeń Akty Galicy, za które w imieniu swoim i przewodniczącego Rady Miasta Andrzeja Romaniaka serdecznie dziękuję. Niech ta symboliczna uroczystość będzie hołdem dla pracy i misji stacjonujących w naszym mieście przed stoma laty żołnierzy, ale niech będzie także lekcją dla nas – że dobro, które człowiek daje innym, nie umiera, nie ginie w niepamięci, lecz trwa i staje się integralną częścią naszego życia i wciąż odczytywanym na nowo rozdziałem historii – podsumował Matuszewski.

dcz

Zaadoptuj zwierzaka

Rozalia

Różia na ok. 4 lat, zaszczepiona, wysterylizowana, odrobaczona. Trochę nieśmiała i ostrożna w kontaktach z nowo poznаныmi ludźmi, ale gdy komuś zaufa, jest wspaniałą towarzyszką długich spacerów. Na spacerze mijają spokojnie inne psiaki. Nie znamy jej stosunku do kotów. Rozalia z wyjątkiem wypatruje swojego człowieka, który ją pokocha.

Telefon 695 273 839

Yoshi

Ma ok. 6-7 miesięcy, bardzo miziasty i delikatny. Korzysta z kuwety. Po kocim katarze nie ma już niemal śladu. Czuję się już dużo lepiej, zostanie zaszczepiony, zachipowany i wykastrowany, gdy jego stan zdrowia na to pozwoli. Yoshi szaleje z pileczkami i myszkami w najlepsze. Ze względu na przebytą chorobę szukamy domu niewychodzącego. Pomóżmy znaleźć temu cudownemu kocurkowi wymarzony dom.

Telefon 695 273 83

Gmina Komańcza
Gminny Ośrodek Kultury w Komańczy
Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie
zapraszają na:

KONFERENCJĘ "Wielka Wojna w Dolinie Ostawy 1914-1915"

organizowaną w ramach realizacji projektu pn. "Zapomniane Cmentarze Maniowa -
Badania weryfikacyjne i przywracanie pamięci o cmentarzu na Krąglicy
w Maniowie"

17 grudnia 2022 r.

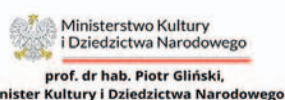
godz. 11:00

Ośrodek Kultury w Szczawnem

PRELEGENCI:

Dr hab. Anita Szczepanek, Instytut Archeologii i Etnologii PAN, Collegium Medicum UJ (PL)
Dr Piotr Sadowski Podhalańska Państwowa Uczelnia Zawodowa w Nowym Targu (PL)
Dr Marcin Czarnowicz Instytut Archeologii UJ w Krakowie (PL)
Dr Barbara Witkowska Pracownia Usługowa GAJA (PL)
Adam Zahacki Muzeum Archeologiczne w Krakowie (PL)
Dr Tomasz Woźny Afilacja Stowarzyszenie Aktywnej Ochrony Cmentarzy z I Wojny Światowej w Galicji Crux Galiciae, Towarzystwo Badań nad Pierwszą Wojną Światową (PL)
Grzegorz Gąska Badacz społeczny (PL)
Jakub Niebylski Polska Akademia Nauk (PL)
Martin Vojtas Uniwersytet Masaryka w Brnie (CZ)

PATRONAT HONOROWY

prof. dr hab. Piotr Gliński,
Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Honorowy patronat
Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
Marka Kuchcińskiego

ORGANIZATORZY

PATRONAT MEDIALNY

Dofinansowane ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury

Brzozów

Otwarcie Poradni Leczenia Bólu

Stowarzyszenie Sanitas założone przez sanoczanek Annę Nowakowską działa od lat. Jednym z ich flagowych wydarzeń są białe soboty, gdzie każdy może zgłosić się na bezpłatne badania profilaktyczne. W sobotę 10 grudnia dzięki staraniom Sanitas otworzono poradnię leczenia bólu przewlekłego. Poradnia ta będzie służyć przede wszystkim pacjentom z chorobą nowotworową, ale nie tylko. Będzie również dla tych, którym ciężko jest zniwelować dolegliwości bólowe, powodujące dysfunkcję całości organizmu.

– Znajdujemy się w ośrodku onkologicznym i duża część pacjentów leczących się tutaj te dolegliwości jednak ma. Staramy się im pomóc i działać kompleksowo. Niedawno została otworzona poradnia rehabilitacji. Poradnia leczenia bólu jest poniekąd jej przedłużeniem. Dzięki temu zajmujemy się pacjentem kompleksowo, czyli od momentu rozpoznania choroby nowotworowej, poprzez cały cykl leczenia, nie zostawiając tych pacjentów po zakończonej terapii. Zajmujemy się tutaj nie tylko pacjentem onkologicznym. Zapraszamy wszystkie osoby, które cierpią z powodu różnych dolegliwości bólowych, np. bólów towarzyszących chorobom zwyrodnieniowym stawów, kręgosłupa, bólów głowy oraz innych zespołów bólowych, które uniemożliwiają prawidłowe funkcjonowanie pacjentów. W terapii wykorzystujemy metody farmakologiczne, m.in. leczenie marihuaną; blokady nerwów obwodowych oraz niefarmakologiczne jak akupunktura. W planach mamy wykonywanie zabiegów termo-

Rejestracja do Poradni pod nr. tel. 13 43 09 525

leżni – mówi lek. med. Wojciech Palys, kierownik Poradni Leczenia Bólu.

– Jako organizacja pacjentka, najważniejsze jest dla nas godne i komfortowe leczenie pacjentów. Otwarcie poradni leczenia bólu pozwoli pacjentom cierpiącym na chroniczne i dokuczliwe objawy bólowe, stanowiące nieprzyjemną „pamiątkę” po przebytej i wyleczonej chorobie na zniwelowanie ich cierpienia. Lekarze

tutaj nie tylko mogą znaleźć sposób na złagodzenie objawów, ale także zasugerować konsultacje i badania, które umożliwią rozpoznać źródło problemu. Najbliższa taka poradnia mieści się w Rzeszowie, tym bardziej cieszy jej otwarcie w Brzozowie. Dzięki temu pacjenci nie muszą pokonywać nawet do 200 km, by uzyskać pomoc – dodaje Anna Nowakowska, prezes Sanitas.

ew

Na edukację nigdy nie jest za późno

Szkoła dla rodziców – niezwykle warsztaty

Kiedy rodzi się wyczekiwane dziecko, rodzina jest szczęśliwa. Jednak nikt z nas, rodziców, nie dostaje instrukcji w szpitalu, jak się dzieckiem zająć. „Tosia – rób to i to, a twoje dziecko wyrośnie na szczęśliwego człowieka”, „Marcelina – jest wysoko wrażliwa, musicie uważać na to i to, i to, a Marcela stanie się wyjątkową kobietą”, „Adaś – będzie świetnym skrzydłowym, ale musicie to i to, i to”, „Piotruś – będzie naukowcem, więc musicie zrozumieć jego to i to, i to”.

Jako rodzice dostajemy w ręce cudne, pachnące oliwką zawiątko i zabieramy je do domu. Pierwszy rok jest stosunkowo prosty, chyba że dziecko ma kolki lub inne dolegliwości, ale potem zaczyna się jazda bez trzymanki. Rośnie nowy człowiek. Spiera i mocuje się z rodzicami. Walczy o swój teren w różnoraki sposób. Czasem krzykiem, czasem trzaskaniem drzwiami, a czasem wymownym milczeniem. My, rodzice chcielibyśmy jednocześnie aby nasze dzieci, nie popełniały naszych błędów, chcielibyśmy uchronić je przed złem całego świata, a jednocześnie chcielibyśmy, by ten świat zdobyły. W dzisiejszej dobie elektroniki, mediów i czarnego lustra bycie rodzicem staje się niezwykle trudne. Dzieci nie tylko mogą się potknąć, zadrapać kolano czy skreślić kostkę. W sieci czeka na nie wiele innych pułapek. Dodatkowo lata pandemii, wojna u sąsiadów powodują w sercach rodziców niepokój. Dzieci z jednej strony mają wszystko, z drugiej to wszystko jest jednak niewystarczające.

Grupa rodziców spotykała się w „Szkoła dla rodziców”, by wspólnie z fachowcem stać się jeszcze lepszymi, bardziej świadomymi i wspierającymi partnerami dla swoich pociech. „Szkoła dla rodziców” był to kilkutygodniowy program zrealizowany oraz sfinansowany w ramach Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii.

W programie bezpłatnych warsztatów dla rodziców uwzględnione zostały zagadnienia związane z emocjami, zasobami, postawami i cechami opiekunów. Wypracowano techniki skutecznej, wspierającej komunikacji z dzieckiem. Podczas kilku spotkań uwaga skupiona została na potrzebach dzieci oraz budowaniu w nich poczucia wartości.

W warsztatach wzięło udział kilkunastu rodziców. Okazało się, że choć każdy z nich miał dzieci w różnym wieku, problemy, jakich doświadczali, były bardzo podobne.

*Dziecko chce być dobre.
Jeśli nie umie – naucz.
Jeśli nie wie – wytłumacz.
Jeśli nie może – pomóż.*

J. Korczak

– Grupa bardzo szybko ze sobą się zintegrowała. Była bardzo energiczna i wyjątkowa, skupiona na celach, które określone zostały na pierwszych zajęciach. Każdy z uczestników był bardzo świadomy. Uczestnicy wiedzieli, że chcą coś osiągnąć i czego potrzebują. Mieli również łatwość wypowiedzi, wzajemnego otwierania się na siebie. Grupa szybko pozbyła się wstydu i strachu, że będziemy ocenieni, skrytykowani czy wyśmiani. Dzięki temu grupa mknęła do przodu – skomentował zajęcia Marcin Patronik – psychoterapeuta, psycholog prowadzący zajęcia.

Nie dało się ukryć żalu ze skończonych zajęć. Uczestnicy zgodnie mówili, że to było za krótko, takie zajęcia powinny być obowiązkowe dla każdego rodzica, zajęcia w grupie to świetny pomysł na wymianę problemów, trosk i doświadczeń oraz ogromne wsparcie.

– Każdy rodzic powinien dbać o swój rozwój kompetencji rodzicielskich, powinien mieć podstawowy zasób wiadomości z dziedziny psychologii, a szczególnie z psychologii rozwojowej. Nikt nam takiej wiedzy nie daje, a wydaje mi się, że takie przygotowanie usprawnia proces rozumienia dziecka i zrozumienia tego, co dzieje się z rodzicem. Tego

działania zajęcia warsztatowe dla rodziców powinny być częściej organizowane i łatwiej dostępne. Byłoby dobrze, gdyby były kontynuowane, tym bardziej, że grupa bardzo tego pragnie. W grupie czuję wiele niedosytu, ale i wiele budzących się potrzeb. Było to sygnalizowane dość szybko – dodaje psycholog.

Zajęcia trwały 28 godzin dydaktycznych, co mogło na początku wydawać się dużo, ale z czasem okazało się, że to bardzo, bardzo mało. 7 tygodni minęło jak z przysłowiowego „z bicza trzasnął”.

– Miasto powinno takie zajęcia organizować regularnie i zwiększyć dostępność do takich zajęć. Podejrzewam, że nawet co kwartał znaleźliby się chętni, by w takich warsztatach uczestniczyć – dodaje Maciej Patronik.

– Już widzę efekty z tych zajęć. Poprawiłam relację z córką, zrozumiałam bardziej jej potrzeby. Z każdych zajęć wynosiłam konkretną wiedzę lub emocje. To niesamowite doświadczenie i czuję niedosyt. Chciałabym po prostu

kontynuacji tych warsztatów – mówi jedna z uczestniczek.

– Będzie mi brakować tych piątków. Wiedza, wsparcie grupy są nieocenione. Chyba będę co piątek około 17.00 zamykał się w łazience, a na drzwiach zostawię kartkę: „Tata dzwoni do przyjaciółek, nie przeszkadzać!”. Na poważnie myślę, że w grupie bardzo się zaprzyjaźniliśmy. Wymiana doświadczeń, możliwość wygadania się wśród osób, które cię wysłuchają, a nie oceniają, jest bezcenne. Wiedza na temat rozwoju psychicznego dziecka – nikt nas tego w szkole nie uczy. Fantastyczne zajęcia i naprawdę czekam na ciąg dalszy! – relacjonuje warsztaty jeden z rodziców.

Grupa postanowiła spotykać się nadal co jakiś czas, regularnie we własnym zakresie, on line lub na żywo. Niemniej wszyscy zgodnie twierdzą, że bez fachowca, jakim był prowadzący Marcin Patronik, nikt nie przeżyłby takiego progressu kompetencji rodzicielskich. Grupa marzy o kontynuacji zajęć.

Edyta Wilk

„Solidarna Szkoła 2022”

II LO laureatem konkursu wspierającego stypendiami swoich uczniów

W trakcie uroczystej gali, zorganizowanej w Pałacu w Wilanowie, w grudniu br. Fundacja Świętego Mikołaja wyłoniła zwycięzców konkursu „Solidarna Szkoła 2022”.

Nagrodzonych zostało 12 szkół, które w ogólnopolskiej skali wyróżniły się swoim zaangażowaniem w zbieraniu funduszy stypendialnych dla utalentowanych uczniów z niezamożnych rodzin. Wśród laureatów znalazły się w tym roku 3 szkoły z województwa podkarpackiego, w tym II Liceum Ogólnokształcące im. Marii Skłodowskiej-Curie, które zajęło I miejsce w kategorii: Szkoły ponadpodstawowe w średnich i dużych miastach.

Konkurs „Solidarna Szkoła” jest realizowany w oparciu o Stypendia św. Mikołaja, czyli program, dzięki któremu zdolna, zaangażowana społecznie młodzież z niezamożnych rodzin otrzymuje stypendia na

rozwoju swoich talentów. Finał konkursu, organizowany w grudniu honoruje te polskie szkoły, które w ostatnim roku wykazały się największym zaangażowaniem w pomoc swoim zdolnym uczniom. Stypendyści św. Mikołaja to wybitnie uzdolnione dzieci, chcące rozwijać swoje pasje i talenty, zaangażowane społecznie, z rodzin o niskich dochodach, które bez wsparcia stypendialnego nie mają możliwości rozwijania swojego potencjału. Program wspierający darczyńcy indywidualni oraz firmy prywatne, dzięki ich zaangażowaniu w tym roku udało się ufundować roczne stypendia dla 283 zdolnych uczniów.

(esw)

PTTK Sanok

Rajd Mikołajkowy na Połoninę Caryńską

10 grudnia po raz pierwszy został zorganizowany Rajd Mikołajkowy, w którym wzięło udział 42 osoby, w tym aż 35 członków Koła Terenowego nr 1 w Sanoku. Rajd poprowadzili: Stanisław Sieradzki, prezes Zarządu PTTK Sanok oraz Janusz Kusiak, przewodnik, którzy zabrali „mikołajów” w urzekającą trasę, choć nieco wymagającą z powodu kiepskich warunków atmosferycznych. Najmłodszą uczestniczką wyprawy była 9-letnia Julcia, która na szczyt weszła zaraz za prezesem Stanisławem.

– To był pierwszy Rajd Mikołajkowy, który pewnie zagości w naszym kalendarzu imprez już na stałe. Po deszczowym i mglistym przejściu czekał na nas Mikołaj z workiem prezentów. Rozdane też zostały „wychodzone” przez nas oznaki PTTK – mówi Aldona Mękarska, prezes Koła Terenowego nr 1 w Sanoku.

Rajd rozpoczął się w deszczowych Berezkach. Większość trasy turyści musieli pokonać, brodząc w błocie i przepływając się przez rwące potoki. Jednak trudy pokonywania kolejnych kilometrów nie zniechęcały nikogo i w radosnej atmosferze grupa maszerowała dalej. Deszcz powoli ustawał, ustępując miejsca mglistym widokom. Z nieba zaczęły spadać delikatne

To był pierwszy Rajd Mikołajkowy, ale z pewnością nie ostatni, który został zorganizowany przez Zarząd Koła Terenowego nr 1 przy Oddziale PTTK „Ziemia Sanocka” w Sanoku. 42-osobowej grupie niestraszna była deszczowa aura, która niestety towarzyszyła im przez większość trasy. Ubrani w stroje Mikołaja ruszyli w malowniczą trasę z Berezek na Połoninę Caryńską, która przywitała ich już nieco śnieżną pogodą.

płatki śniegu. Następnym przystankiem była Przełęcz Przysłup Caryński. Z tego miejsca czekał na wszystkich najtrudniejszy etap trasy – wejście na Połoninę Caryńską po stromej ścianie, zadania nie ula-

twiało błoto zmieszane ze śniegiem oraz lód. Na szczęście wszyscy sprościli nielatwemu celowi, jakim była „Caryca”. Na szczycie turyści zrobili sobie pamiątkowe zdjęcie, a potem udali się do Ustrzyk Górnych do

Hotelu Górskiego PTTK, gdzie czekała na nich niespodzianka. Najpierw zasiedli do wspólnego wigilijnego posiłku. Jednak najważniejszą częścią rajdu było spotkanie z Mikołajem, który odwiedził tury-

stów z wielkim workiem prezentów. Każdy mógł usiąść na kolanach świętemu i pogłaskać go po brodzie. Spotkanie z Mikołajem było również okazją do podsumowania sezonu 2022 roku w Kole Terenowym nr 1 w Sanoku. Łącznie w ubiegłym roku odbyło się 13 imprez, w których wzięło udział aż 549 osób, w tym 413 członków Koła Terenowego nr 1 w Sanoku. Pierwszy wyjazd odbył się w lutym i był kontynuacją trwającego już od kilku lat Głównego Szlaku Beskidzkiego. Oprócz tego odbyły się rajdy Szlakami Nieistniejących Bieszczadzskich Wsi, które od lat z wielkim entuzjazmem prowadzi prezes Stanisław Sieradzki, a które cieszą się ogromnym zainteresowaniem wśród członków Koła Terenowego oraz sympatyków PTTK. W kalendarzu imprez nie mogło zabraknąć XIV Rajdu Papięskiego, spotkania w Łopience, a także tradycyjnego majowego Rajdu Rodzinnego, który odbył się po raz XXX. Ponad 100 osób wzięło udział w Marszu Niepodległości na Opolonek. Sezon zakończył się z przystępem podczas Rajdu Mikołajkowego. Za rok szykuje się jeszcze więcej imprez i rajdów, realizowanych przez Koło Terenowe nr 1 w Sanoku.

dcz

Sanockie Stowarzyszenie na Rzecz Osób Niepełnosprawnych Intelktualnie

Wizyta Mikołaja u podopiecznych SSRONI

Cóż to był za dzień. Podopiecznych Sanockiego Stowarzyszenia na Rzecz Osób Niepełnosprawnych Intelktualnie odwiedził św. Mikołaj wraz z małżonką panią Mikołajową. Młodzież musiała być cały rok bardzo grzeczna, a warunkiem otrzymania prezentu było napisane listu do św. Mikołaja.

11 grudnia podopiecznych Sanockiego Stowarzyszenia na Rzecz Osób Niepełnosprawnych Intelktualnie odwiedził św. Mikołaj wraz ze swoją małżonką panią Mikołajową. Wizyta sprawiła im wiele radości, bowiem każdy otrzymał wymarzony prezent. Podopieczni stowarzyszenia musieli najpierw napisać

lub namalować list do św. Mikołaja – był to warunek, aby otrzymać prezent. Ponadto młodzież musiała dobrze się sprawować przez cały rok. W rolę Mikołajowej wcieliła się Irena Andrejkow, prezes stowarzyszenia, zaś św. Mikołajem został Marek, który zawsze służy pomocą. Dzieci już od kilku tygodni z nie-

cierpliwością oczekiwały wizyty. Jednak zanim odwiedził je Mikołaj młodzież miała specjalne warsztaty, które zostały zorganizowane przez Stowarzyszenie Ludzie z Pasją. Każdy otrzymał kilka drewnianych figurek, które zmieniły się w świąteczne ozdoby. Dzieci miały za zadanie je pomalować specjalnymi farbami, a następnie ozdobić. Powstały wyjątkowe mikołaje, choinki, bałwanki i serduszka. Warsztaty to nie tylko forma spędzania czasu, to także możliwość rozwoju, która jest tak ważna dla podopiecznych stowarzyszenia. Pod czujnym okiem opiekunek powstały ciekawe prace, które następnie każdy zabrał do domu i mógł ofiarować swoim bliskim w prezencie. Po zajęciach nastąpił długo wyczekiwany przez wszystkich moment. Pogoda sprzyjała, bowiem spadł śnieg i Mikołaj bezpiecznie mógł zawitać do Osiedlowego Domu Kultury „Gagatek”, aby wręczyć wszystkim prezenty. Młodzież, a także ich rodzice i opiekunowie, z euforią powitali św. Mikołaja, który zjawił się w towarzystwie swojej małżonki pani Mikołajowej. Para została powitana gromkimi oklaskami. Mikołaj ze spokojem wyczytywał imiona dzieci, które zasługiwały na podarek. Każdy mógł usiąść na kolanach Mikołaja i potarmosić go za brodę. Wszyscy z radością zaglądali do toreb z upominkami, które otrzymali. Rodzice przygotowali na tę okazję poczęstunek, tak by spędzić ten wyjątkowy czas w rodzinnej i świątecznej atmosferze.

dcz

Zespół istnieje już od 25 lat

Nowa płyta Soul Sanok

Ukazała się długo wyczekiwana jubileuszowa płyta Soul Sanok „Dzieci Niepodległej 2”, wydana z okazji 25-lecia istnienia zespołu.

– Płyta jest uwieńczeniem naszej pracy, podsumowaniem naszej bardzo długiej działalności – mówi dr Monika Brewczak, założycielka i dyrygentka grupy. – Płyta zawiera 17 utworów o charakterze patriotyczno-religijnym, a także śpiewniczek z tekstami i chwydami. Dodatkowo dołączona jest do niej druga płyta z podkładami instrumentalnymi do tych utworów. Do kilku piosenek powstały teledyski, a obecnie pracujemy nad kolejnymi.

Kilka dni temu zespół nakręcił teledysk w Strachocinie o św. Andrzeju Boboli, patronie Polski. Będzie go można obejrzeć już pod koniec grudnia. Nagranie teledysku realizował Artur Mycio. Z kolei w ubiegłą niedzielę zespół Soul Sanok

pracował nad teledyskiem „Kto do nieba pragnie iść?”

– Utwór nawiązuje do postaci 108 męczenników, wyniesionych na ołtarze przez papieża Jana Pawła II w 1999 roku. Jego reżyserem jest Rafał Guźkowski – zdradza dr Monika Brewczak.

Ale to jeszcze nie koniec niespodzianek. 27 grudnia br. Soul Sanok będzie świętować wielki jubileusz.

– Wezmą w nim udział osoby, które tworzyły nasz zespół w ciągu 25 lat – mówi pani Monika. – Obchody srebrnego jubileuszu rozpocznie uroczysta msza święta z koncertem kołęd, odprawiona w kościele pw. Przemienienia Pańskiego w Sanoku, po której w Domu Ludowym w Pobiednie zorganizujemy oplatek. Ogłosimy też wyniki wojewódzkiego konkursu pieśni patriotycznej, który odbył się 30 listopada w PSM I i II stopnia w Sanoku – dodała Monika Brewczak.

Powiat Sanocki

Rozmowa z Leszkiem Puchałą – dyrektorem MBP w Sanoku

Podsumowanie roku w bibliotece

Tydzień temu odwiedziliśmy kierownika BWA Sławomira Woźniaka, który opowiedział o wydarzeniach w mijającym 2022 roku, które działy się w świecie kultury. Dziś odwiedzamy dyrektora Miejskiej Biblioteki Publicznej Leszka Puchałą. Poprosiliśmy, by podsumował mijający rok w swojej placówce.

Projekt „W galicyjskim Sztetlu”

– Rok 2022 to szczególnie czas. Wyszliśmy z pandemii, która była czasem wyjątkowym dla instytucji, które mają usługi kierowane do ludzi. To na pewno były utrudnienia. Obawialiśmy się, jak będzie wyglądał powrót do standardowego życia. Jak wrócić do starego sytemu pracy. Okazało się, że nie jest tak źle. Biblioteka nie jest dedykowana dla jednej grupy odbiorców. Odwiedzają nas i maluchy i seniorzy. W filiach biblioteki mamy około 60 tys. odwiedzin rocznie w Sanoku. To dość spore zainteresowanie. Jest to około 200 osób dziennie odwiedzających bibliotekę. Mamy około 6 tys. zarejestrowanych czytelników. Jakby wypożyczone książki podzielić na mieszkańców Sanoka, to statystycznie każdy mieszkaniec czyta trzy książki rocznie. Jest to około 120 tys. książek wypożyczonych rocznie. Wskaźniki ogólnopolskie pokazują, że Polacy czytają jedną książkę rocznie, więc sanoczanie są lepsi. Korzystając z pandemii, wyremontowaliśmy pomieszczenie na parterze biblioteki. Czytelnia to nowoczesne miejsce. Stoliki z wygodnymi fotelami, ekspres do kawy, gdzie można sobie zrobić kawę za jedyne 5 zł. Można umówić się ze znajomymi i posiedzieć, porozmawiać. Do przeglądania są dzienniki, tygodniki i wszystkie inne czasopisma bieżące. W Sanoku nie ma drugiego takiego miejsca. Oczywiście jest to wszystko bezpłatne, poza kawą. Dostępny jest również komputer z drukarką, gdzie można wydrukować potrzebne materiały – opowiada dyrektor.

Zapraszamy do korzystania z urokliwej czytelni, jest to pierwsze takie miejsce w Sanoku. Nie każdego stać na czasopisma, które są coraz droższe. Niemniej są osoby, które lubią przeglądać gazety. Przytulny wystrój czytelni zawdzięcza Oksanie Kulczykiewicz. Warto wybrać się i na własnej skórze sprawdzić, jak wygodne są fotele, jak pięknie wygląda ściana, pomalowana... Jak? Tego już nie zdradzimy. Idźcie, czytajcie, również nasz „Tygodnik Sanocki”.

– Podczas mijającego roku organizowaliśmy wiele wydarzeń. Między innymi ciekawie wypadły ferie i wakacje w ogrodzie biblioteki. Stało się to za sprawą burmistrza, dzięki któremu mogliśmy kupić kilka urządzeń do zabawy w ogrodzie, których zwykłe dzieci w domach nie mają. Klocki przestrzenne, piłkarzyki, łamigłówki bardzo się

dzieciom spodobały. Bardzo się podobał również teatr plenerowy na zakończenie wakacji. Nasza biblioteka jest coraz częściej odwiedzana przez mamy z dziećmi. Planujemy zakupić przewijak. Wiele mam wędrując do nas z kilkulatekiem, przychodzi często z jego malutkim rodzeństwem. Chcemy wyjść naprzeciw ich potrzebom. Kilkulatek może buszować po bibliotece, a mama, kiedy zajdzie potrzeba, zająć się dzidziusiem. Ciekawym projektem było wydarzenie „W galicyjskim Sztetlu”. Ponad dwadzieścioro dzieci wzięło w nim udział – były to warsztaty pieczenia chałek czy zajęcia teatralne. Projekt był współtworzony z MBL. Innym ważnym wydarzeniem był projekt czytelniczy: „Historyczne bestsellery”. Skupiliśmy się na publikacjach omawiających stosunki polsko-rosyjsko-ukraińskie. Okazało się to strzałem w dziesiątkę. Niezwykłym wy-

darzeniem było ściągnięcie prof. Andrzeja Nowaka, który przedstawiał swoją książkę „Polska Rosja. Sąsiedztwo wolności i despotyzmu”. Bardzo ciekawe było spotkanie z Krzysztofem Potaczalą, który opisał kult generała Świerczewskiego na terenach, na których mieszkamy. Gościliśmy też prof. Adama Leszczyńskiego, który opisuje historie z punktu widzenia nie szlachty czy władczy, a zwykłych ludzi. Są to opowieści o tym, jak się kształtowało społeczeństwo, jak żyli ci, którzy żyli na najniższej drabinie społeczeństwa. To były propozycje dla sanoczan. Na przyszły rok mamy nowe projekty, głównie związane z literaturą piękną.

Do zadań biblioteki należy też opieka nad SOWA-ą. W Sanoku powstaje jedna z 32 Stref Odkrywania, Wyobraźni i Aktywności SOWA w Polsce i jedyna na Podkarpaciu. Złożony przez samorząd Sanoka projekt zyskał pozytywną ocenę Centrum Nauki Kopernik w Warszawie. Dzięki współpracy Miejskiej Biblioteki Publicznej z Centrum Nauki Kopernik na parterze budynku po byłym Gimnazjum nr 3 przy ulicy Lipińskiego w Sanoku powstaną sale ekspozycyjne oraz inne pomieszczenia, jak sanitariaty, szatnia czy pokój socjalny. Obiekt będzie dostosowany dla potrzeb osób z niepełnosprawnościami. W pierwszym etapie realizacji projektu zostaną przeprowadzone prace adaptacyjne pracowni, tak by umożliwić umiejscowienie w nich udostępnionych nieodpłatnie przez Centrum Nauki Kopernik interaktywnych ekspozatów.

Edyta Wilk

Projekt czytelniczy: „Historyczne bestsellery”

Janusz Szuber – urodziny poety

Czytajmy poezję

Miejska Biblioteka Publiczna w Sanoku i BWA Galeria Sanocka zapraszają do wspólnego czytania wierszy Janusza Szubera. Spotkanie odbędzie się 17 grudnia 2022 r. o godz. 17.00 w BWA Galerii Sanockiej, Rynek 14. Gościem specjalnym będzie Joanna Baran - Marczydło aktorka Teatru im. Wandy Siemaszkowej w Rzeszowie.

Spotkanie z twórczością sanockich poetów

Moje miejsce

Bieszczadzki Uniwersytet Ludowy oraz Teatr BWA zapraszają na spotkanie z twórczością nieżyjących sanockich poetów. Spotkanie odbędzie się 18 grudnia o godz. 17.00 w BWA Galerii Sanockiej, Rynek 14.

BIESZCZADZKI UNIWERSYTET LUDOWY
I TEATR BWA

ZAPRASZAJĄ NA SPOTKANIE Z TWÓRCZOŚCIĄ
NIEŻYJĄCYCH SANOCKICH POETÓW

Roman Bańkowski, Józef Bogaczewicz, Maria Czerkawska
Józef Maria Gierla, Zbigniew Jara, Ryszard Kulman
Marian Pankowski, Jan Szelc, Ryszard Schramm, Janusz Szuber

M O J E M I E J S C E

18.12 (Niedziela) godz. 17.00

BWA Galeria Sanocka, Rynek 14

Występują: Anna Anczakowska, Agnieszka Boratyn,
Katarzyna Góralska, Izydora Rydosz,
Magdalena Starościk, Alicja Woźny,
Wacław Bojarski, Andrzej Kutiać

Wybór i opracowanie: Sławomir Woźniak
Muzyka: Maciej Harna, Marta Bartkowska

WSTĘP BEZPŁATNY

Sprostowanie

W poprzednim numerze zamieściliśmy informację o zbliżających się wydarzeniach, dokładnie o programie „Moje miejsce”. Wdarł się chochlik, który zmienił nazwisko kompozytora, który ma uświetnić wydarzenie swoją muzyką.

Powinno być: Oprawa muzyczna Maciej Harna i Marta Bartkowska (uczennica Szkoły Muzycznej w Sanoku – klasa dr Iwony Bodziak). Chodzi oczywiście o program poetycki „Moje miejsce”, który zostanie zaprezentowany 18.12 godz. 17.00 w BWA.

OGŁOSZENIA
DROBNELOKALE,
NIERUCHOMOŚCI

Sprzedam

■ Mieszkanie własnościowe 62,50 m², 3-pokojowe, 3 piętro, osiedle Błonie, z pełnym wyposażeniem, cena 375 000 zł, tel. 607 301 250

Kupię

■ Działkę przy rzece Oslawa, tel. 602 476 137
■ Działkę, las w Bieszczadach lub nad Soliną, tel. 600 033 733

AUTO-MOTO

Kupię

■ Auto za gotówkę, tel. 600 033 733
■ Auto zabytkowe, tel. 602 476 137
■ Stare motory niezależnie od stanu, tel. 534 456 353

USŁUGI

■ Moskietery, rolety, tel. 600 297 210

DYŻURY
W RADZIE MIASTA

22 grudnia 2022 r.

(czwartek) pokój nr 67
dyżur pełni radny

Sławomir Miklicz

w godz. 17.00–18.00

OGŁOSZENIE

Starosta
Sanocki

informuje,

że na stronach internetowych Starostwa Powiatowego w Sanoku i na tablicach ogłoszeń Starostwa Powiatowego w Sanoku przy ul. Rynek 1 i Kościuszki 36 został wywieszony do publicznego wglądu na okres **od 16.12.2022 r. do 09.01.2023 r.** wykaz nieruchomości Skarbu Państwa przeznaczonych do sprzedaży w trybie bezprzetargowym, obejmujący działkę nr 1044/17 w Sanoku obręb Dąbrówka.

OGŁOSZENIE

Burmistrz
Miasta Sanoka

zawiadamia, że na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miasta Sanoka <http://bip.um.sanok.pl/> zamieszczono ogłoszenie o przetargu nieograniczonym, licytacyjnym na dzierżawę kiosków handlowych, oznaczonych nr: 1, 2, 3, 12, 19, 22, 23, 28, 42, 43, 44, 46, 58, 60, 61, 62, 63, 64, 67, 69, 70, położonych przy ul. Lipińskiego 65 w Sanoku. Szczegółowe informacje na temat przetargu można uzyskać w Wydziale Gospodarki Komunalnej i Ochrony Środowiska Urzędu Miasta pod nr telefonu: 13-46-52-852.

OGŁOSZENIE

OBWIESZCZENIE

z dnia 1 grudnia 2022 r.

Stosownie do art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000) w związku z art. 11d ust. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 176)

STAROSTA SANOCKI ZAWIADAMIA

w dniu 01.12.2022 r. została wydana dla Burmistrza Miasta i Gminy Zagórz decyzja Nr 3/22 (znak sprawy: AB.6740.9.9.2022) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej p.n.: „Budowa publicznej drogi gminnej nr 117468R klasy technicznej D w km od 0+020.50 do 1+220.00 wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną”

na nieruchomościach lub ich częściach, położonych w Zagórz obręb Miasto Zagórz

1. Działki wchodzące pod inwestycję położone w liniach rozgraniczających teren inwestycji (nie podlegają podziałowi):

dz. nr: 521/5, 522/2, 524/3, 530/4, 531/4, 532/4, 535/4, 537/4, 537/5, 540/4, 540/6, 541/2, 541/3, 541/5, 542/5, 542/6, 542/8, 543/7, 543/8, 543/9, 543/10, 543/12, 544/9, 544/10, 544/11, 544/12, 544/14, 546/5, 546/6, 546/7, 546/9, 547/2, 547/3, 548/4, 549/4, 3325/2, 655/5, 655/6, 656/5, 659/3, 659/4, 660/3, 660/5, 660/6, 661/1, 662/1, 663/1, 664/1, 665/1, 666/1, 667/1

(wytluszczoną czcionką zaznaczono działki przechodzące na rzecz Gminy Zagórz)

obręb: **Miasto Zagórz, gmina: Zagórz, powiat: Sanocki**

2. Działki położone w liniach rozgraniczających teren inwestycji wymagające ich podziału:

dz. nr: 683 (683/1, **683/2**), 684 (684/1, **684/2**), 685 (685/1, **685/2**), 686 (686/1, **686/2**), 688 (688/1, **688/2**), 689 (689/1, **689/2**), 690 (690/1, **690/2**), 691 (691/1, **691/2**), 692 (692/1, **692/2**), 693 (693/1, **693/2**), 694 (694/1, **694/2**), 695 (695/1, **695/2**), 696 (696/1, **696/2**), 697 (697/1, **697/2**), 698 (698/1, **698/2**), 699 (699/1, **699/2**), 700 (700/1, **700/2**), 701 (701/1, **701/2**), 702 (702/1, **702/2**), 703 (703/1, **703/2**), 704 (704/1, **704/2**), 705 (705/1, **705/2**), 706 (706/1, **706/2**), 707 (707/1, **707/2**), 708 (708/1, **708/2**), 709 (709/1, **709/2**), 710 (710/1, **710/2**), 711 (711/1, **711/2**), 712 (712/3, **712/4**), 713 (713/1, **713/2**), 714 (714/1, **714/2**), 715 (715/1, **715/2**), 716 (716/1, **716/2**), 717/2 (717/3, **717/4**), 718 (718/1, **718/2**), 719 (719/1, **719/2**), 720 (720/1, **720/2**), 721 (721/1, **721/2**), 722 (722/1, **722/2**), 723 (723/1, **723/2**), 724 (724/1, **724/2**), 725 (725/1, **725/2**), 726 (726/1, **726/2**), 727 (727/1, **727/2**), 728 (728/1, **728/2**), 729/1 (729/3, **729/4**), 730 (730/1, **730/2**), 731/1 (731/3, **731/4**), 732 (732/1, **732/2**), 733 (733/1, **733/2**), 734 (734/1, **734/2**), 735 (735/1, **735/2**), 736 (736/1, **736/2**), 737 (737/1, **737/2**), 738 (738/1, **738/2**), 739 (739/1, **739/2**), 2256/3 (2256/7, **2256/8**), 2256/4 (2256/9, **2256/10**), 2256/1 (2256/5, **2256/6**), 547/1 (547/6, **547/7**), 3367/2 (3367/3, **3367/4**), 553/1 (553/3, **553/4**), 554/1 (554/3, **554/4**), 556 (556/1, **556/2**), 557 (557/1, **557/2**), 560 (560/1, **560/2**), 561/1 (561/3, **561/4**), 561/2 (561/5, **561/6**), 564/1 (564/3, **564/4**), 565 (565/1, **565/2**), 566/1 (566/3, **566/4**), 567 (567/1, **567/2**), 568 (568/1, **568/2**), 569 (569/1, **569/2**), 570 (570/1, **570/2**), 571/2 (571/3, **571/4**), 573 (573/1, **573/2**), 574 (574/1, **574/2**), 575/2 (575/3, **575/4**), 576/2 (576/7, **576/8**), 577 (577/1, **577/2**), 580 (580/1, **580/2**), 581 (581/1, **581/2**), 582 (582/1, **582/2**), 584 (584/1, **584/2**), 585/2 (585/3, **585/4**), 588 (588/1, **588/2**), 589 (589/1, **589/2**), 591 (591/1, **591/2**), 592 (592/1, **592/2**), 593 (593/1, **593/2**), 596/2 (596/3, **596/4**), 597/2 (597/3, **597/4**), 598/2 (598/3, **598/4**), 599/2 (599/3, **599/4**), 600/2 (600/3, **600/4**), 601/2 (601/3, **601/4**), 602/2 (602/3, **602/4**), 603/2 (603/3, **603/4**), 604/2 (604/3, **604/4**), 605/2 (605/3, **605/4**), 606/2 (606/3, **606/4**), 607/2 (607/3, **607/4**), 608/2 (608/3, **608/4**), 609/2 (609/3, **609/4**), 612 (612/1, **612/2**), 613/1 (613/5, **613/6**), 614/1 (614/9, **614/10**), 614/2 (614/11, **614/12**), 615/2 (615/10, **615/11**), 616/1 (616/5, **616/6**), 617/1 (617/3, **617/4**), 618/1 (618/5, **618/6**), 619/1 (619/3, **619/4**), 620/1 (620/3, **620/4**), 623/2 (623/5, **623/6**), 623/1 (623/3, **623/4**), 624/2 (624/3, **624/4**), 625/2 (625/3, **625/4**), 626/2 (626/3, **626/4**), 628 (628/1, **628/2**), 629 (629/1, **629/2**), 2255/2 (2255/7, **2255/8**), 2255/6 (2255/9, **2255/10**)

(w nawiasie wskazano działki po podziale, wytluszczoną czcionką zaznaczono działki powstałe w wyniku podziału przeznaczone pod inwestycję, które po podziale planowane są do przejścia na rzecz Gminy Zagórz)

3. Działki lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone (położone poza liniami rozgraniczającymi):

dz. nr: 524/4, 523, 524/1, 525/2, 526/2, 535/3, 655/7, 667/2, 668/1, 668/2, 669/8, 3325/1, 531/2, 532/2, 655/2, 670/1, 2255/2 (**2255/7**, **2255/8**), 2255/6 (**2255/9**, **2255/10**), 654/11

(w nawiasie czcionką pogrubioną wyróżniono działki po podziale z których korzystanie będzie ograniczone)

obręb: **Miasto Zagórz, gmina: Zagórz, powiat: Sanocki**

Z treścią przedmiotowej decyzji strony mogą zapoznać się w Wydziale Architektury i Budownictwa Starostwa Powiatowego w Sanoku przy ul. Kościuszki 36, pokój 21, tel. 13 46 57 621, w godzinach pracy Urzędu. Pouczenie o przysługujących środkach odwoławczych zawarte jest w decyzji.

Decyzję uważa się za doręczoną po upływie 14 dni od dnia jej publicznego ogłoszenia.

OGŁOSZENIE

OBWIESZCZENIE

z dnia 14 grudnia 2022 r.

Stosownie do art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000) w związku z art. 11d ust. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 176)

STAROSTA SANOCKI ZAWIADAMIA

w dniu 14 grudnia 2022 r. została wydana dla Burmistrza Miasta i Gminy Zagórz decyzja Nr 5/22 (znak sprawy: AB.6740.9.10.2022) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej p.n.: „Rozbudowa drogi gminnej Nr 117490R Czaszyn – Morochów w km 2+103 – 3+183”

na nieruchomościach lub ich częściach, położonych na terenie Gminy Zagórz, w obrębach ewidencyjnych Czaszyn i Morochów

1. Działki wchodzące pod inwestycję położone w liniach rozgraniczających teren inwestycji (nie podlegają podziałowi i stanowiące własność Gminy Zagórz):

obręb Czaszyn dz. nr: 2918

obręb Morochów dz. nr: 352, 329, 325/2, 336/1, 633/1, 632/14

2. Działki wchodzące pod inwestycję położone w liniach rozgraniczających teren inwestycji (nie podlegają podziałowi i nie stanowiące własności Gminy Zagórz)

obręb Czaszyn dz. nr: 961/5

obręb Morochów dz. nr: 353

(podkreślono działki stanowiące wody płynące)

3. Działki położone w liniach rozgraniczających teren inwestycji wymagające ich podziału

obręb Czaszyn dz. nr: 916 (916/2 i **916/1**), 957/2 (957/5 i **957/6**), 3042 (3042/1 i **3042/2**, **3042/3**), 961/3 (961/8 i **961/9**), 962 (962/1 i **962/2**), 961/4 (961/6 i **961/7**), 703/2 (703/3 i **703/4**)

obręb Morochów dz. nr: 633/4 (633/6 i **633/7**), 633/3 (633/8 i **633/9**), 633/2 (633/10 i **633/11**), 341 (341/1 i **341/2**), 340 (340/1 i **340/2**), 339 (339/1 i **339/2**), 632/8 (632/15 i **632/16**), 632/2 (632/19 i **632/20**), 632/3 (632/17 i **632/18**)

(w nawiasie wskazano działki po podziale, wytluszczoną czcionką zaznaczono działki powstałe w wyniku podziału przeznaczone pod inwestycję, które po podziale planowane są do przejścia na rzecz Gminy Zagórz)

4. Działki lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone (położone poza liniami rozgraniczającymi):

obręb Czaszyn dz. nr: 3042 (**3042/1**, **3042/2** i **3042/3**), 961/3 (**961/8** i **961/9**), 962 (**962/1** i **962/2**)

obręb Morochów dz. nr: 633/3 (**633/8** i **633/9**), 341 (**341/1** i **341/2**), 340 (**340/1** i **340/2**), 339 (**339/1** i **339/2**), 632/8 (**632/15** i **632/16**), 632/3 (**632/17** i **632/18**), 633/2 (**633/10** i **633/11**)

(w nawiasie czcionką pogrubioną wyróżniono działki po podziale z których korzystanie będzie ograniczone)

Z treścią przedmiotowej decyzji strony mogą zapoznać się w Wydziale Architektury i Budownictwa Starostwa Powiatowego w Sanoku przy ul. Kościuszki 36, pokój 21, tel. 13 46 57 617, w godzinach pracy Urzędu. Pouczenie o przysługujących środkach odwoławczych zawarte jest w decyzji.

Decyzję uważa się za doręczoną po upływie 14 dni od dnia jej publicznego ogłoszenia.

Apteki pełniące dyżury

Od 12.12.2022 r. do 19.12.2022 r.

Apteka Dbam o Zdrowie

ul. Lipińskiego 10A

Od 19.12.2022 r. do 26.12.2022 r.

Apteka Malwa

ul. Kościuszki 27

Żywność dla Sambora

Pomoc dla Ukrainy

Pierre i Lex mieszkają w Bieszczadach i są pośrednikami w przekazywaniu pomocy z holenderskiej fundacji na Ukrainę. Zorganizowali pomoc w zakupach żywności dla dziewczyn z Sambora, które gotują potrawy dla żołnierzy na froncie.

Po żywność przyjechała Irena z Ukrainy. Najpierw kupiła najpotrzebniejsze produkty „z listy”, a potem kiedy okazało się, że są jeszcze środki, dokupiła produkty świąteczne, majonezy, groszek i inne potrzebne rzeczy na sałatki.

– Gotujemy najczęściej solidne dania typu bigos, ryż z warzywami i mięsem, pierogi, pieczone bułki z różnymi nadzieniami. Takie dania łatwo przewieźć i są stosunkowo łatwe do odgrzania chociażby na ognisku. Cieszymy się, że mamy wsparcie w Sanoku i od

Pierra i Lexa – powiedziała Ukrainka.

Marianne Jarę nikomu nie trzeba przedstawiać. Od chwili wybuchu jest zaangażowana w pomoc Ukrainie. Ostatnio na plebani w Sanoku przy ul. Zamkowej 16 oraz w Mokrym wolańsuzki robią podgrzewacze, które są wysyłane na front i do wiosek przyfrontowych. Do zrobienia podgrzewacza potrzebna jest puszcza, tektura, parafina i wosk. Taki podgrzewacz, łatwo wziąć ze sobą, wrzucić do plecaka, a potem podgrzać na nim posiłek, zagrzać się, czy

wysuszyć rękawice lub skarpetki. Puszki zbierane są przy plebani, jeśli ktoś ma nadmiar (puszki po groszku, kukurydzy, tuńczyku itp.) może je tam dostarczyć. Do tej pory zbierane były resztki świec, które się roztopiło i robiono podgrzewacze. Dzięki Lexowi i Pierrowi dziewczyny dostały 50 kg parafiny oraz 50 kg wosku, z których będą nadal produkowane podgrzewacze. Koordynatorką tej produkcji jest Solomia, która nie kryla szczęścia z niecodziennego prezentu. Na Ukrainie prąd jest wyłączany. W niektórych rejonach dostęp do energii to 2 lub 3 godziny na dobę. Takie podgrzewacze, zwłaszcza teraz w zimie, to ratunek dla zmarzniętych osób. (ew)

Szymona Jakubowskiego gawędy o przeszłości

Galicyjscy uchodźcy wojenni

Tylko przez obóz w Choceniu w Czechach przewinęło się w czasie I wojny światowej około 80 tysięcy galicyjskich uchodźców, w dużej mierze z dzisiejszego Podkarpacia, także z ziemi sanockiej. Liczba mieszkańców Galicji, którzy uciekali przed Wielką Wojną mogła sięgać nawet ponad miliona osób z ośmiomilionowej wówczas populacji.

Gdy w sierpniu 1914 roku wybuchła wojna, sukcesy wojsk rosyjskich spowodowały masową ucieczkę setek tysięcy mieszkańców ówczesnej Galicji. Dręczeni głodem i chorobami uchodźcy znajdowali schronienie głównie w niezajętych przez armię carską częściach monarchii austro-węgierskiej, chociaż bywały liczne przypadki ucieczki przed wojną w drugą stronę. Warunki, w jakich przyszło uciekinierom wegetować, były tragiczne.

Podróż w nieznane

Pod koniec 1914 roku liczbę uchodźców galicyjskich przebywających w różnych krajach monarchii austro-węgierskiej oficjalnie szacowano na 650 tysięcy osób. Zapewne to liczba dalece niepełna. Prawdopodobnie należy ją nawet podwoić. Wielu uciekinierów nie trafiło przecież do obozów, lecz znajdowało schronienie u rodzin czy u znajomych. W samym Wiedniu z różnych form pomocy korzystało 80 tysięcy przybyszów z terenów okupacji rosyjskiej, w rzeczywistości miało ich być co najmniej dwa razy więcej. Niektóre źródła podają, że w stolicy Austrii w początkach 1915 roku przebywało nawet 200 tysięcy uchodźców z różnych części monarchii.

Dantejskie sceny działy się w pociągach ewakuacyjnych. Często sama jazda trwała kilkadziesiąt godzin. Np. pociąg z Lwowa do Rzeszowa jechał 12 godzin, drugie tyle z Rzeszowa do Krakowa, kolejną dobę z Krakowa do Wiednia. Ludzie byli ściśnięci, przemarnięci, wygłodniali, wagony zdewastowane, często pełne brudu i odchodów ludzkich.

Nie wszyscy z własnej woli ruszali w podróż w nieznane. Tysiące ludzi zostało do tego zmuszone w ramach planowanej ewakuacji podjętej przez władze austriackie w obliczu rosyjskiej inwazji. Tak było w okolicach Przemysła. Wojska habsburskie zastosowały tu taktykę spalanej ziemi, by Rosjanie nie mogli wykorzystać sąsiednich wsi w czasie oblężenia twierdzy.

Na początku września 1914 roku władze austriackie zdecydowały o ewakuacji ludności cywilnej z Przemysła, a także wysiedleniu i spaleniu 21 podprzemyskich wsi oraz 23 przysiółków. Taki los dotknął m.in. liczące przed wybuchem działań wojennych 2200 mieszkańców Wyszatyce, które położone były w bezpośrednim sąsiedztwie fortu XIII San Rideau w Bolestraszcach i nieopodal fortu XII Werner w Żurawicy.

Ludność kierowana była do miejscowości Chotzen (Chocień) w Czechach, gdzie od podstaw zbudowano obóz dla wygnańców. Miał on jednorazowo dawać schronienie 22 tysiącom osób. Z funduszy rządowych wybudowano tu prawie 40 baraków, każdy przeznaczony na 500 osób. Wkrótce powstały też inne niezbędne mieszkańcom obiekty: kuchnia, kościół, szpital.

Warunki bytowe, niedożywienie i epidemie powodowały w Choceniu ogromną śmiertelność wśród mieszkańców. Według oficjalnych danych, opartych na imiennych listach, w czasie pobytu tutaj zmarło co najmniej 2435 mężczyzn, 2111 kobiet i aż 3349 dzieci. Łącznie prawie 8 tysięcy osób, w większości z dzisiejszego Podkarpacia.

Pomoc dla wygnańców

Od samego początku, tam gdzie powstawały skupiska wygnańców, tworzyły się samoistnie struktury organizacyjne, mające służyć koordynować i wspierać uchodźcze życie. W Brnie powstała „Delegacja polskich komitetów wychodźczych na Morawach”, gdzie aktywnie działali m.in. profesor gimnazjalny z Jasła Franciszek Sękowski i naczelnik sądu w Dubiecku Eugeniusz Kuzia. Szybko zorganizowano tu m.in. chór pod kierownictwem gorliczanina i dwie szkoły ludowe, z których jedną kierował Kazimierz Mazurkiewicz z Rzeszowa. Setki osób mogły brać udział w licznych kursach fachowych takich jak: modniarstwo, krój, koszykarstwo buchalteria, budowa dróg i mostów czy szycie i haft.

Uchodźcy w okolicach Nowego Sącza. Fot. arch.

W Wiedniu szefem „komitetu ratunkowego” był jeden z najbardziej znanych polityków galicyjskich, minister skarbu Austro-Węgier Leon Biliński. W stolicy monarchii utworzono m.in. jadłodajnię dla 800-1000 uchodźców wywodzących się głównie z inteligencji, wielką czytelnię, ochronkę dla dzieci, szkołę dla młodzieży, opiekę lekarską, biuro porad prawnych. Od września 1914 roku ukazywał się w wielotysięcznym nakładzie „Wiedeński Kuryer Polski”, stanowiący ważne źródło informacji dla uciekinierów z Galicji. W Pradze bardzo prężnie funkcjonował „Komitet Wychodźców Polskich”.

Uchodźcom wojennym przysługiwały zasiłki w wysokości od 70 halerzy do jednej korony (dla dzieci połowa tej kwoty). O ile przed wojną mogło to wystarczyć na skromne utrzymanie codzienne, o tyle w warunkach wojennej drożyzny było bardzo niewystarczające. Była to równowartość raptem dwóch ilustrowanych tygodników. Sytuację nieco ratowały zbiórki żywności i tanie kuchnie zorganizowane w pobliżu uchodźczych skupisk, gdzie np. sprzedawano obiady po 30, zaś kolacje po 20 halerzy.

Żywoć wygnańca

W wojenną tułaczkę często ruszały duże grupy uchodźców z tego samego terenu lub z tej samej grupy społecznej i później tworzyły zwarte skupiska w docelowych miejscach schronienia. I tak na przykład w morawskim Przerowie przevažali urzędnicy, służba pocztowa i sądowa, w miasteczku Drnholec z kolei zakwaterowano około stu rodzin kolejarskich z Jarosławia i okolic. W Judenburgu, w austriackiej Styrii dużą część uchodźców stanowili jaślanie, którzy niemal całkowicie zdominowali tutejszy polski komitet pomocy. W Dobrzechowie koło Pragi schronienie znaleźli m.in. mieszkańcy Ropczyc i Czudca, w powiecie mielnickim uciekinierzy z Dębicy, w Kneževos z Biecza i Gorlic. Wiele osób z Przemysła i Kolbuszowej osiadło w Planie nad Lužnicą koło Taboru. W Budziejowicach znalazła się znaczna liczba mieszkańców Przemysła. Co ciekawe, trafiła tam również grupa przemyskich sędziów,

którzy na wygnaniu kontynuowali prowadzone wcześniej sprawy karne, których „bohaterów” mieli wszakże pod ręką.

Z danych podanych przez Piotra Szlantę wynika, że w połowie 1915 roku, czyli już w czasie gdy wojska niemieckie i austrowęgierskie wypierały Rosjan z Galicji, w obozach przebywało około 200 tysięcy uciekinierów, zaś prawie pół miliona pobierało zasiłki, w tym niemal 170 tysięcy Polaków, 70 tysięcy Rusinów i ponad 160 tysięcy Żydów. Kamil Ruszała wylicza 17 większych obozów, w których kwaterowano uciekinierów: dwa w Czechach, cztery na Morawach, siedem w Dolnej Austrii, po jednym w Górnej Austrii, Salzburgu, Styrii i Karyntii.

Obcy

Nie zawsze, mimo deklarowanej pomocy władz i licznych organizacji dobroczynnych tworzonych w wielumiejscowościach, uchodźcy przyjmowani byli życzliwie. Mnogość się antagonizmy między nimi a ludnością miejscową. Dochoodziło do przypadków agresji słownej i fizycznej. Wojna spowodowała i tak pogorszenie się sytuacji gospodarczej i żywnościowej, zaś przyjazd tysięcy uchodźców oznaczał jeszcze katastrofę humanitarną. Przybyszów z Galicji powszechnie obwiniano więc o zabieranie miejscowym jedzenia, drastyczny wzrost cen podstawowych artykułów. wyolbrzymiano negatywne zachowania. Duży wpływ na to miały też znaczne różnice kulturowe i językowe dzielące poszczególne kraje Galicji.

Dla wielu Austriaków czy Węgrów Polacy i Rusini byli elementem obcym, niezrozumiałym, stanowiącym potencjalne zagrożenie dla ich bezpieczeństwa i egzystencji. Na Węgrzech chociażby bardzo niechętnie przyjmowano osoby spoza tego wchodzącego w skład monarchii habsburskiej i cieszącego się dużą samodzielnością królestwa. Jeszcze w kwietniu 1915, czyli przed wyzwoleniem Galicji z rąk rosyjskich, zaczęto się

tam pozbywać masowo niewęgierskich uchodźców. Miejscowe władze utrudniały Polakom nawet kształcenie dzieci (co powszechne było w Austrii i Czechach), w 1915 roku jedyna polska szkoła mogła, po długich zabiegach, funkcjonować w miejscowości Körmend, gdzie pracowali nauczyciele m.in. z Sambora, Łupkowa i Tarnopola.

Wrogi stosunek do uchodźców, zwłaszcza ze wschodniej Galicji, miał często związek z powszechnym oskarżaniem ich o prorosyjskie sympatie, a nawet o szpiegostwo. Nieznany z nazwiska mieszkaniak Kołomyi wspominał w swej relacji: „Droga od Salzburga do Innsbrucka była prawdziwą drogą krzyżową na Golgotę. Ludność, wojskowość, jako też i sami kolejarze traktowali nas jako zdrajców i w takim też duchu z nami obchodzili się. Wprost pluto nam w twarz, obrzucano kamieniami, grożono biciem, itp. W Innsbrucku chcieli nas poczęstować obiadem, ale wobec traktowania nas jako szpiegów, wszyscy bez wyjątku odmówili przyjęcia darowizny. Nie pozwolono nam opuszczać wagonów, wojsko otoczyło pociąg i tak dalece, że np. tytoń, chleb i inne niezbędne artykuły można było kupić za pośrednictwem żołnierzy. Po drodze, podczas wychylania się z okien dla podziwiania okolicy, byliśmy zarazem narażeni na różne obelgi. Ludność, pracująca w polu, przechodnie po gościńcach, nawet budnicy kolejowi wraz z żonami i dziećmi grozili pięściami, pluli na nas, a byli i tacy, którzy na migi łagodzili nam stry-czek”.

Mimo że w zasadzie do lipca 1915 roku wyzwolona została praktycznie cała Galicja, to problem uchodźców istniał w zasadzie do końca wojny. Końcem 1915 roku w Austrii przebywało 385 tysięcy osób z Galicji, w styczniu 1918 roku nadal kilkadziesiąt tysięcy. Wielu z nich nie miało dokąd wracać, gdyż ich domostwa były zniszczone w wyniku działań wojennych.

sj

Galicyjscy uchodźcy żydowscy i towarzyszący im żołnierze. Fot. arch.

HOKEJ

Polska Hokej Liga

STS podtrzymał „passę” torunian

Rehabilitacja za „baty” w Krakowie, a przy tym planowe zwycięstwo, bo wcześniej rywal doznał 13 porażek z rzędu. Faworyt był jeden, choć wygrana nie przyszła łatwo...

Na początku oba zespoły miały okazje, które zmarnowali Johan Lorraine i Niki Koskinen. Zemściło się to tylko na gościach, bo wynik otworzył Sami Tamminen, wykorzystując sytuację sam na sam z bramkarzem.

W drugiej tercji Niko Ahoniemi trafił w słupek, po czym coraz lepiej zaczęli radzić sobie goście. Dominik Salama był jednak czujny, broniąc kilka groźnych strzałów.

W ostatniej odsłonie Energa bez skutku szukała wyrównania. Najlepszą okazję miał Michał Kalinowski. W końcówce goście wprowadzili dodatkowego gracza, co wykorzystał Elliot Lorraine, pieczętując wygraną strzałem do pustej bramki.

MARMA CIARKO STS SANOK – ENERGA TORUŃ 2:0 (1:0, 0:0, 1:0)

Bramki: Tamminen (15), E. Lorraine (59).

STS: Salama – Lysenko, Valtola; J. Lorraine, Tamminen, Heikkinen – Florczak, Bilas; Ahoniemi, Mäkelä, E. Lorraine – Höglund, Tolstusko; Filipek, Mocarski, Harila – Rapala; Ginda, Dobosz, Miccoli.

Zacięty mecz z Energą zakończył się skromnym zwycięstwem STS-u (jasne stroje), za to bez straty gola

UNIHOKEJ

Sanocka Liga Mężczyzn

Minimalne zwycięstwa

Początek drugiej rundy przyniósł w 2/3 powtórkę z inauguracji – znów zwycięstwa Wilków i Zimnego Browaru. Zmiana nastąpiła tylko w rywalizacji Jokera Kosmetyki z AZS UP, bo tym razem wygrali ci pierwsi.

To był bardzo zacięty pojedynek, w którym „Kosmetyczni” kilka razy obejmowali prowadzenie, a drużyna „Studentów” gonili wynik. Ostatecznie bez skutku i ze zwycięstwa mogli cieszyć się zawodnicy Jokera, dla których hat-tricka ustrzelił Konrad Filipek. Po drugiej stronie identyczną skuteczność miał Michał Kobylarski.

Równie zażarte okazało się starcie „Zimnych” z Forestem, który nieoczekiwanie rozpoczął od prowadzenia 2:0. Potem

faworyci z nawiązką odrobili straty, by raz jeszcze dać się zaskoczyć, tym razem wyrównującym golem. Ostatecznie zwycięską bramkę dla Browaru zdobył Tomasz Rudy.

Najwyższe zwycięstwo odniosła „Wataha”, choć na początku pachniało sensacją, bo unihokeiści Epaki.pl prowadzili już 2:0. Obroncy tytułu odpowiedzieli aż ośmioma golemi, tracąc jeszcze tylko jednego. Bohaterem meczu okazał się Tomasz Sokółowski, autor aż 4 trafień.

AZS UP – JOKER KOSMETYKI 6:7 (2:4)

Bramki: Kobylarski 3, Ziemba 2, Kowalski – Filipek 3, Hućko, Gadomski, Pasierbowicz, Dulęba.

WILKI – EPAKA.PL 8:3 (0:2)

Bramki: Sokółowski 4, Januszczak 2, Ambicki, Zygmunt – Słapiński, Żrebiec, Czopor.

ZIMNY BROWAR – FOREST 4:3 (3:2)

Bramki: Dębicki, Warchoń, Janik, Rudy – Stec, Dzedzicki, Kamiński.

ONI ZAGRAJĄ NA MISTRZOSTWACH

MARLON WRÓBEL
FILIP WISZYŃSKI
FILIP SIENKIEWICZ
NIEDŹWIADKI W REPREZENTACJI

Mistrzostwa Świata U20 Dywizji IB w Bytomiu

Niedźwiadki w kadrze

W składzie reprezentacji Polski znalazła się trójka graczy Niedźwiadków – Marlon Wróbel, Filip Sienkiewicz i Filip Wiszyński. Niestety, na razie turniej nie jest udany dla gospodarzy.

Biało-czerwoni rozpoczęli nieźle, od zwycięstwa po dogrywce 4:3 (0:0, 3:2, 0:1, 1:0) nad Estonią. Niestety, kolejne dwa mecze zakończyły się wyraźnymi porażkami drużyny trenera Artura Ślusarczyka – najpierw Polska uległa 2:5 (0:2, 2:1, 0:2) Ukrainie, a następnie

3:7 (1:1, 1:3, 1:3) Japonii. We wszystkich pojedynkach wystąpili Wróbel i Sienkiewicz, jednak bez dorobku punktowego. Wiszyński na razie czeka na szansę gry. Nasza drużyna, która już bardzo ograniczyła sobie szanse walki o medale, dzisiaj zmierzy się z Włochami.

Małopolskie ligi młodzieżowe

Wygrane z Podhalem

Grali tylko młodzicy i żacy starsi, podejmując ekipy Podhala Nowy Targ. Udanie – dwa zwycięstwa różnicą dwóch bramek.

Żacy starsi

UKS NIEDŹWIADKI MOSiR SANOK –

PODHALE NOWY TARG 3:1 (1:0, 1:0, 1:1)

Bramki: K. Suchecki (20), Ł. Burczyk (23), Radwański (59).

Żacy młodzi

UKS NIEDŹWIADKI MOSiR SANOK –

PODHALE NOWY TARG 6:4 (4:2, 0:0, 2:2)

Bramki: K. Kłodowski 2 (4, 42), Bator (13), Myćka (17), Ciupka (18), Gilar (58).

Mecz żaków młodszych Niedźwiadki (jasne stroje) wygrały 6:4

Ogólnopolski Turniej Żaków w Katowicach

Lokata tuż za podium

Podczas imprezy organizowanej przez Stowarzyszenie Sport7 zespół Niedźwiadków uplasował się tuż za podium.

Na lodowisku w Janowie zagrało sześć najlepszych zespołów ubiegłego sezonu żaków młodszych. Warto podkreślić, że podopieczni Mateusza Kowalskiego byli najmłodszą ekipą, mając w składzie tylko obecnych za-

wodników z tej kat. wiekowej – nawet z rocznika 2012 – podczas gdy w ekipach rywali dominowali 12-latkowie. Po zajęciu 2. miejsca w grupie Niedźwiadki przegrały decydujące mecze, kończąc walkę na 4. pozycji.

Mecze grupowe:

NIEDŹWIADKI SANOK – NAPRZÓD JANÓW 3:3

Bramki: Robel, Suchecki, Bator.

NIEDŹWIADKI SANOK – ŁKH ŁÓDŹ 0:1

Półfinał:

NIEDŹWIADKI SANOK – ZAGŁĘBIE SOSNOWIEC 2:4

Bramki: Suchecki, Kłodowski.

Mecz o 3. miejsce:

NIEDŹWIADKI SANOK – PODHALE NOWY TARG 1:12

Bramka: Robel.

Kolumnę opracował: BARTOSZ BŁAŻEWICZ

Zawodnicy Jokera Kosmetyki okazali się lepsi od ekipy AZS UP

Sanocka Liga Kobiet

Wilki znów z dubletem

Znów dobra kolejka unihokeistek Wilków, które tym razem wygrały już obydwa mecze, pokonując licealne drużyny. W ich bezpośrednim starciu lepsza była „Jedynka”.

choć prowadziły już 5:0. Na koniec było starcie liceów z zaledwie jednym golem, którego strzeliła prowadząca w punktacji kanadyjskiej Joanna Czubek.

ILO – WILKI 2:3

Bramki: Czubek 2 – Sokółowska, Rolnik, Osękowska.

WILKI – ILO 5:2

Bramki: Palys 2, Osękowska, Sokółowska, Kanciak – Tomkiewicz, Pietrzycka.

ILO – ILO 1:0

Bramka: Czubek.

Rywalizacja unihokeistek nabiera tempa

PIŁKA NOŻNA

IV Charytatywny Turniej Mikołajkowy SHLPN „dla Gabrysi”

Powiatowi zgarnęli... Puchar Starosty

Tydzień po Pucharze Burmistrza Sanoka znów mieliśmy triumf ekipy tworzonej głównie przez byłych stalowców. Łącznikiem zwycięskich zespołów był Dawid Pietrzkiwicz, w Oldboys Stal grający jako bramkarz, a w Powieciu – zawodnik z pola. Całkiem udanie, bo potrafił strzelać gole, jednak show skradł Pańko, kończąc turniej z dorobkiem aż 12 trafień, co dało mu bezapelacyjne zwycięstwo w klasyfikacji snajperów. Najlepszym bramkarzem uznano Janusza Kokoszkę z Travel.pl, nota bene pomysłodawcę turnieju. Finałowy pojedynek ekipa Powiatu wygrała 4:2, sięgając po Puchar Starosty. W meczu o 3. miejsce Kolejjarz Zagórz pokonał 3:1 Harnas.

Obok Pańki i Pietrzkiwicza skład zwycięskiego zespołu tworzyli: Sebastian Niżnik – Damian Popowicz, Marian

Zawody w Zespole Szkół nr 3 wygrała drużyna Powiatu Sanockiego, którą do zwycięstwa poprowadził król strzelców Fabian Pańko. W finale Starostwo pokonało Travel.pl, najlepszy w turnieju rzutów karnych. Podczas imprezy zebrano ponad 11,5 tys. złotych na leczenie Gabrysi Kuczmy.

Drużyna Powiatu Sanockiego (w niebieskich strojach) sięgnęła po turniejowe zwycięstwo

Grupa A: TRAVEL PL – POWIAT SANOCKI 5:4, HARNAS – POWIAT SANOCKI 2:5, TRAVEL PL – HARNAS 4:2.

Grupa B: ZS3/ZS5 – DRUCZEK 1:4, PGNiG – KOLEJARZ ZAGÓRZ 4:5, ZS3/ZS5 – PGNiG 1:5, DRUCZEK – KOLEJARZ ZAGÓRZ 2:5, ZS3/ZS5 – KOLEJARZ ZAGÓRZ 0:4, DRUCZEK – PGNiG 3:2.

Mecze o awans do półfinałów: POWIAT SANOCKI – PGNiG 5:1, DRUCZEK – HARNAS 2:6.

Półfinały: KOLEJARZ ZAGÓRZ – POWIAT SANOCKI 0:4, TRAVEL PL – HARNAS 5:4.

Mecz o 3. miejsce: KOLEJARZ ZAGÓRZ – HARNAS 3:1.

Finał: POWIAT SANOCKI – TRAVEL PL 4:2.

Kunc, Adam Florek, Paweł Patronik, Dawid Romerowicz i Grzegorz Zagórz.

Rozegrano też Drużynowy Turniej Rzutów Karnych o Puchar Posła Piotra Uruskiego. Najlepszą skuteczność zaprezentował Travel.pl, miejsce 2. zajął Powiat Sanocki, a na 3. pozycji uplasowały się ex aequo Kolejjarz i PGNiG.

Nie zabrakło dodatkowych atrakcji. Podczas imprezy trwał kiermasz ozdób świątecznych, które przygotowali nauczyciele i wychowankowie Internatu ZS5 oraz nauczyciele ZS3 (placówki te wspólnie organizowały turniej). Przed decydującymi meczami liczna publiczność obejrzała pokaz gimnastyczny klubu Spartanie Zahutyń. Były też licytacje. A przez cały czas imprezy trwała zbiórka datków. Wszystko to dla podopiecznej Fundacji „Czas Nadziei”, 13-letniej Gabrysi Kuczmy, która walczy o życie. Łącznie udało się zabrać kwotę 11 532,21 zł. Jeśli ktoś chce wspomóc dalszą rehabilitację dziewczyny, to szczegóły są na stronie internetowej czasnadziei.pl/gabrysia-kuczma/.

JU-JITSU

Zwycięstwo w Krośnie

Mateusz Przybylski z MMA Sanok jest pierwszym zawodnikiem w historii naszych klubów sztuk walki, który odniósł zwycięstwo w walce półzawodowej. Stało się to podczas gali QUEST MMA w Krośnie.

Nasz „fighter” zmierzył się z reprezentującym gospodarzy Patrykiem Tuściakiem, rozpoczynając pojedynek bardzo dynamicznie. Od początku celem było przejęcie inicjatywy i szybkie obalenie dobrze przygotowanego rywala. I plan został szybko zrealizowany, bo po niespełna minucie Przybylski zakończył pojedynek widowiskowym rzutem, zwyciężając przez nokaut techniczny TKO w pierwszej rundzie.

Mateusz Przybylski z trenerem Adamem Słoniewskim

– To duży sukces dla naszego klubu. Mateusz zapisał się w historii sanockich klubów sztuk walki jako pierwszy zwycięzca w półzawodowej walce. Jego wygrana to nie przypadek, a efekt ciężkiej pracy, solidnych treningów i wielu wyrzeczeń. Cieszymy się bardzo z jego wygranej i nie zaprzestajemy dalszych przygotowań – przed nami kolejne zawody. Do sukcesu Mateusza przyłożyli się również wszyscy klubowi sparing-partnerzy. Podczas treningów w ostatnich tygodniach w klubie Ju-jitsu MMA Sanok mocno odczuli na sobie ciosy i techniki naszego zwycięzcy – powiedział trener Adam Słoniewski.

Turniej Młodzików Starszych w Besku

Podwójne podium Ekoballu

Piłkarze Ekoballu Stal wywalczyli 1. miejsce

Udany start drużyn Ekoballu – pierwsza odniosła zwycięstwo, a drugiej, którą tworzyli zawodnicy z młodszego rocznika, przypadło 3. miejsce.

W bezpośrednim pojedynku lepszy okazał się młodszy zespół, jednak ostatecznie turniej wygrali starsi piłkarze Ekoballu. Nasze zespoły przedzielił Start Rymanów. Najlepszym zawodnikiem imprezy wybrany został Olaf Cichecki, obok którego w składach naszych drużyn wystąpili: Filip Kłodowski, Leon Kowalski, Adrian Skiba, Oliwier Curzydło, Michał Romaniak, Julian Friedrich, Bartosz Łożański, Franciszek Kiczorowski i Mikołaj Mrugała.

Turniej Żaków Młodszych „Czarni Jasło Winter Cup”
Akademicy szli jak burza!

Mimo okrojonego składu drużyna 7-latków z Akademii Piłkarskiej okazała się najlepsza, pokonując prawie wszystkich rywali.

Zawodnicy Akademii Piłkarskiej z rocznika 2015

Podopieczni Jakuba Gruszeckiego wygrali pięć z sześciu meczów, większość wysoko, jedynej porażki doznając dopiero w ostatnim spotkaniu z Vivio Krosno. Najskuteczniejszym zawodnikiem

AP był Tymon Romanek, zdobywca 12 goli. Obok niego skład zwycięskiej ekipy tworzyli: Olaf Kosiarski, Tomasz Ciepły, Marcin Radwański, Amelia Szlachcic i Aleksander Woźniak.

AP SANOK – TARNOWIA TARNÓW 3:1

Bramki: Romanek 2, Ciepły.

AP SANOK – SZÓSTKA JASŁO 6:1

Bramki: Radwański 3, Romanek 3.

AP SANOK – CZARNI JASŁO 4:2

Bramki: Woźniak 2, Romanek 2.

AP SANOK – VIVIO II KROSNO 5:0

Bramki: Radwański 2, Romanek 2, Szlachcic.

AP SANOK – SZÓSTKA II JASŁO 9:0

Bramki: Szlachcic 3, Radwański 3, Romanek 2, Ciepły.

AP SANOK – VIVIO KROSNO 1:3

Bramka: Romanek.

Turniej „PZU Kolejjarz Cup”

Podzieleni, a jednak wygrali

Kolejny weekend w Zagórzcu stał pod znakiem walki roczników 2011 i 2012. Młodzicy młodszy Ekoballu cieszyli się ze zwycięstwa, a orlicy starsi zajęli 2. miejsce.

W starszej grupie – na prośbę organizatora – nasz klub podzielił zawodników na dwie drużyny. Trochę ich to zdezorientowało, bo przegrali inauguracyjne mecze, ale potem było już lepiej. Ostatecznie pierwszy zespół Ekoballu odniósł zwycięstwo, a drugiej ekipie, która wystąpiła bez nominalnego bramkarza, przypadło 4. miejsce. Królem strzelców został Olaf Cichecki. Obok niego skład tworzyli: Marcin Adamowicz, Oliwier Curzydło, Szymon Nasiadka, Julian Friedrich i Jakub Kamiński.

Orlicy zakończyli walkę na 2. pozycji, będąc jedyną drużyną, której udało się urwać punkty zwycięskiej ekipie z Ustrzyk Dolnych. Bramkarzem turnieju wybrany został Igor Basenko.

Kolejna odsłona turnieju w Zagórzcu okazała się udana dla drużyn Ekoballu (na żółto)

Kolumnę opracował: B. BŁAŻEWICZ

TENIS STOŁOWY

III Liga

Wciąż na wysokich obrotach

KTS GOSiR KROŚCIENKO WYŻNE – SKT ILO WIKI SANOK 2:10

SKT: Iwaniuch 3,5, Krukar 3, Poliniewicz 2,5, Witka 1.

Drużyna SKT pojechała do Krościenka Wyżnego jak po swoje, nie dając gospodarzom żadnych szans. Komplety punktów wywalczyli Rafał Iwaniuch i Grzegorz Poliniewicz.

Jak na lidera drużyny przystało, Grzegorz Poliniewicz prowadzi ekipę SKT w kierunku II Ligi

Goście rozpoczęli od pokazu siły, pierwsze mecze wygrywając bez straty choćby seta. Rywalom jeden punkt udało się zdobyć w deblach, a drugi w kolejnej serii pojedynków singlowych, ale były to tylko krótkie przerywniki w skutecznej grze SKT. Dość powiedzieć, że wszystkie potyczki pingpongistów SKT wygrywali po 3:0.

Po ośmiu kolejkach nasz zespół ma komplet 16 punktów, o 2 wyprzedzając UKS ATS Tyczyn. Wszystko wskazuje na to, że walka o końcowe zwycięstwo rozegra się pomiędzy tymi drużynami – bezpośredni pojedynek na zakończenie I rundy, 22 stycznia w Sanoku – bo pozostałe już teraz są daleko w tyle...

IV Liga

Mocny finisz rywali

KS NAGÓRZANY – SKT ILO WIKI II SANOK 10:6
SKT: Pytlowany 2,5, Morawski 2, Łącki 1,5, Motyka.

Trzecia porażka rezerw SKT. Prawie połowę punktów dla rywali zdobył niepełnosprawny Krzysztof Żyłka.

Do pewnego momentu spotkanie było zacięte, a pierwsze trzy serie grano na remis. Niestety, od stanu 5:5 niżej notowana drużyna z Nagórzan wyraźnie podkręciła tempo i w naszym zespole zwycięstwo odniósł jeszcze Piotr Pytlowany. Czyli najsukceszniejszy gracz SKT, zdobywca 2,5 punktu.

V Liga

Pechowa porażka

LKS II TURZE POLE – SKT ILO WIKI III SANOK 10:8
SKT: Gratkowski 3, Wanielista 2,5, Wojciechowski 2, Wronowski 0,5, P, Piróg.

Minimalna porażka z wiceliderem. Zabrakło szczęścia, bo aż połowę pojedynków zespół SKT przegrał po pięciosetówkach.

W drugim rzucie singli gospodarze odnieśli dwa zwycięstwa po 3:2, potem jeszcze trzykrotnie powtarzając ten wynik. W tym podczas decydującej serii spotkań, przed którą był remis 7:7. Dla odmiany nasi zawodnicy tylko jeden mecz wygrali w pięciu setach, co dobrze pokazuje, komu tego dnia sprzyjała fortuna...

August Filipczak zdobył 3,5 pkt

Pierwszy punkt „czwórki”

SKT ILO WIKI IV SANOK – ISKRA II ISKRZYŃA 9:9
SKT: A. Filipczak 3,5, Kozioł 2, Jaszczor 2, F. Filipczak 1,5.

Pierwszy punkt czwartej drużyny SKT. Głównie za sprawą stoletniego Augusta Filipczaka, który zagrał świetne zawody.

Potyczka z Iskrą od początku była niezwykle zacięta, a wszystkie serie kończyły się remisami, więc i finalnie stanęło na remisie. Po wyraźnej porażce w pierw-

szym pojedynku A. Filipczak wrzucił wyższy bieg, potem wygrywając już wszystkie mecze, w tym deblowym ze swoim bratem Filipem.

Sanocka Liga Sokola

„Pieczęć” zwycięzcy

Przedostatni turniej wygrał Bolesław Bartkowski, pieczętując pewne już od jakiegoś czasu zwycięstwo w klasyfikacji łącznej.

Zawody rozegrane w Szkole Podstawowej nr 3 miały całkiem niezłą frekwencję, bo do walki przystąpiło 10 pingpongistów. Najlepszy okazał się Bartkowski, wyprzedzając Jakuba Molczana oraz Bogdanę Szałankiewiczę i Daniela Kozioła, którzy zajęli ex aequo 3. miejsce. Ten ostatni awansował na podium klasyfikacji łącznej.

SIATKÓWKA

I Liga Podkarpacka Seniorów

Przełamania nie było...

TSV SANOK – SPORTUR GMINA ŁAŃCUT
1:3 (19, -21, -20, -23)

TSV: Sokołowski, Zieliński, Chudziak, Wójcik, Kocur, Krzanowski, Pietrasz (libero) oraz Krochmal, Mołczan, Wiśniowski, Baran (libero).

Miało być zwycięstwo na przełamanie, tymczasem drużyna TSV uległa sąsiadowi z tabeli, do tego na własnym parkiecie i mimo prowadzenia po pierwszym secie. Można już przyjąć za pewnik, że naszych zawodników czeka ciężka walka o utrzymanie.

Początek meczu w hali Uczelni Państwowej był planowy, bo partię otwarcia gospodarze wygrali pewnie, nie pozwalając rywalom nawet na osiągnięcie granicy 20 punktów. Niestety, było to miłe złego początku, bo od drugiej odsłony obraz gry uległ zmianie. Kolejne trzy sety padły już łupem przyjezdnych, choć walki nie brakowało. W czwartej partii siatkarze TSV bliscy byli doprowadzenia do tie-breaka, ostatecznie przegrywając minimalną różnicą punktów.

Siatkarze TSV musieli uznać wyższość drużyny z Łańcuta

I Liga Podkarpacka Seniorek

Porażka z liderem

AZS UR DEVELOPRES II RZESZÓW –
TSV SANOK 3:1 (23, -20, 15, 18)

TSV: Olejarz, Adamiak, Niemiec, P. Pawlik, Bekier, Wójcik, Krackowska (libero) oraz Stabryła-Kiszka, Gwizdała, Adamska, Dziadosz, Sokołowska (libero).

Niezły mecz zawodniczek TSV, które postawiły się liderowi i to na jego parkiecie. Mimo tego nie udało im się zdobyć nawet punktu.

Juz początek meczu zwiastował zaciętą walkę, bo pierwszego seta TSV przegrało minimalnie. W drugim udało się zaskoczyć gospodynie, zwycięstwem do 20 doprowadzając do wyrównania. To najwyraźniej podrażniło lidera, który kolejne dwie partie wygrał już wyraźnie.

– Cieszy wygrany set z liderem, ale jest niedosyt, bo można było powalczyć o więcej. Mimo porażki nie zwieszamy głów i dalej ostro trenujemy – powiedział trener Maciej Wiśniowski.

Raclawówka znów za mocna

SANOCZANKA SANOK –
LUBCZA RACŁAWÓWKA 0:3 (-19, -27, -21)

Sanoczanka: Barańska, Kołodyńska, Maciejczyk, Sabat, Buško, Kułak, Szerszeń (libero) oraz Jadczyzsyn.

Miesiąc po TSV o sile Lubczy przekonała się Sanoczanka, przegrywając u siebie do zera. Mimo tego były momenty bardzo zaciętej walki.

O ile pierwszego seta przyjezdne rozstrzygnęły dość pewnie, to w drugim na parkiecie ostro iskrzyło. Niestety, w końcówce górę wzięło

większe doświadczenie drużyny z Raclawówki, która wygrała na przewagi. W trzecim przyjezdne poszły za ciosem, choć Sanoczanka do końca nie odpuszczała.

W sobotę pojedynek derbowy – TSV kontra Sanoczanka. Początek meczu w Uczelni Państwowej o godzinie 17.

Podkarpackie ligi młodzieżowe

Zwycięstwa juniorek i młodzików

To był połowicznie udany weekend naszych drużyn, które wygrywały po jednym z dwóch pojedynków. Juniorki młodsze Sanoczanki na własnym parkiecie pokonały MKS Radymno, natomiast podczas turnieju w Rzeszowie młodzicy TSV odnieśli zwycięstwo nad drugim zespołem miejscowego AKS VLO.

Kolumnę opracował:
BARTOSZ BŁAŻEWICZ

Juniorki młodsze

SANOCZANKA SANOK – MKS RADYMNO 2:1 (-23, 19, 7)

SANOCZANKA SANOK – UKS 15 SAN PAJDA PRZEMYSŁ 0:2 (-22, -18)

Młodzicy

AKS VLO RZESZÓW – TSV SANOK 2:0 (8, 13)

AKS VLO II RZESZÓW – TSV SANOK 1:2 (-16, 22, -11)

ŁYŻWIARSTWO SZYBKIE

Puchar Polski

Trzecie miejsca w wielobojach

Jak co roku drugą rundą rywalizacji były Zawody Barbórkowe na torze „Błonie”, w których uczestniczyło blisko stu panczenistów. Nieźle poszło reprezentantom Górnika – w wielobojach 3. miejsca zajęli Roch Maliczowski i Julita Krawiec, mieliśmy też medalowe pozycje Szymona Hostyńskiego i drużyny kobiet. Wśród mastersów dominowali Elżbieta Staszkiwicz i Krzysztof Husak.

Na torze „Błonie” panczeniści walczyli nie tylko o punkty Pucharu Polski, ale i „Górnice lampy”

Wśród mężczyzn szybko jeździł Maliczowski – 3. w klasyfikacji łącznej, głównie dzięki 2. lokatom na 1500 i 5000 m (czasy – 2.03,82 i 7.39,45). Jedno miejsce na podium wywalczył także Hostyński, 2. na 500 m z wynikiem 38,24. W wyścigach pań formą błysnęła będąca jeszcze młodzieńką Krawiec, trzy razy 3. – na 1500 i 3000 m (2.17,06 i 5.05,69) oraz w wieloboju.

Końcowe zwycięstwa odnieśli Zofia Braun ze Stegien Warszawa i Mateusz Śliwka z UKS 3 Milanówek, zdobywając „Górnice lampy”. Ich mniejsze repliki wręczono najlepszym młodzikom, więc jedną z nich otrzymała Krawcówna. Jej wyniki są jednymi z najlepszych na świecie w tej kat. wiekowej. Dodajmy, że tegoroczny rezultat naszej łyżwiarki na 1500 m jest numerem 1.

Mężczyźni: 3. Roch Maliczowski (5. na 500 m, 2. na 1500 m, 4. na 3000 m i 2. na 5000 m), 5. Szymon Hostyński (2., 6., 9. i 8.), 6. Oskar Podczerwiński (10., 8., 7. i 5.), 7. Patryk Kudła (m.in. 6. na 5000 m i 8. na 3000 m), 8. Mikołaj Stabryła (9., 10., 10. i 7.). Startował także Przemysław Zajac.

Kobiety: 3. Julita Krawiec (6. na 500 m, 4. na 1000 m, 3. na 1500 m i 3. na 3000 m). Startowały także: Jagoda Kopczak (m.in. 6. na 1500 m), Nikola Maślanka, Julia Mandzelowska, Anna Stapińska i Zuzanna Łagodzic.

Osobna klasyfikacja młodziczek: 500 m: 1. Krawiec, 10. Kopczak. 1000 m: 1. Krawiec, 6. Kopczak. 1500 m: 1. Krawiec, 2. Kopczak. 3000 m: 1. Krawiec.

W biegach drużynowych na 3000 m najszybsze były ekipy Fundacji Legii Warszawa (kobiety) i Sparta Grodzisk Mazowiecki (mężczyźni). Górnika miał reprezentację tylko w żeńskim wyścigu, a nasze zawodniczki (Krawiec, Stapińska i Kopczak) zajęły 2. miejsce z czasem 4.00,27.

Pucharowe zmagania mastersów toczyły się pod dyktando panczenistów Górnika, którym niewiele zabrakło do kompletu zwycięstw. Staszkiwicz wygrała wszystkie biegi – na 500 m (54,17), 1000 m (1.59,52) i 1500 m (2.53,38). Natomiast Husak okazał się najlepszy na 1000 m (1.32,30), 1500 m (2.18,88) i 3000 m (5.14,12), zajmując też 2. miejsce na 500 m (45,03). Jeździł też Jacek Czytajło, 5. na 500 i 1500 m (drugiego dnia zabrakło go na starcie).

Ogólnopolskie Zawody Dzieci

Znów trójka górników na podiach

Tydzień po inauguracji w Lubinie rozegrano drugą rundę zmagania. Rywalizacja przeniosła się do Warszawy, gdzie medalowe lokaty znów wywalczyło troje łyżwiarzy Górnika – jak wówczas Olaf Podczerwiński i Oliwia Dydek, a także Gaja Fedak.

Olaf Podczerwiński w akcji

Tym razem najlepiej spisał się Podczerwiński, 2. w wieloboju kat. E2. Choć wszystkich wyścigów nie udało mu się zakończyć na podium – na 500 m był 2. i 3. (czasy 57,74 i 50,80), zaś na 300 m przypadły mu lokaty 3. (31,72) i 5. Inaczej niż Dydkówka: komplet medali w biegach kat. D1 na 500 m – raz 2. (48,95) i trzykrotnie 3. (49,40, 53,70 i 53,24), ale w klasyfikacji łącznej 3. miejsce (startowały też Julia Stec – m.in. 10. w dwóch pierwszych wyścigach, oraz Maja Gaworecka). Jedno miejsce na podium miała też Fedak, 3. w biegu kat. F2 na 100 m (14,30). Była także dwa razy 5. na 300 m, efektem 4. miejsce w wieloboju.

Pozostałe lokaty w dziesiątkach: E1 – 7. Izabela Potocka (6. i 7. na 300 m oraz dwa razy 9. na 100 m), 10. Zofia Dziadak (m.in. 9. na 300 m); startowała jeszcze Celina Czwerenko, E2 – 6. Kornelia Dyląg (5. i 6. na 500 m oraz 7. i 9. na 300 m), D2 – 6. Antoni Strzyżowski (po dwa razy 5. i 6.), sztafeta D1 i D2 na 1600 m – 8. Górnika (Dydek, Stec, Gaworecka, Dyląg), sztafeta F-E na 1600 m – 7. Górnika (Czwerenko, Dziadak, Fedak i Potocka).

PŁYWANIE

Ponad 200 rekinów na basenie CRiS

Kapitałną frekwencję miały III Mikołajkowe Zawody UKS-u Rekiny MOSiR, które rozegrano na basenie Centrum Rehabilitacji i Sportu. Do walki przystąpiło ponad 220 osób, w tym dorośli, bo w programie imprezy była też sztafeta rodzinna 4x25 metrów stylem dowolnym.

Zwyciężyła rodzina Starejkich (Monika, Norbert i Daniel), wyprzedzając Przygórzewskich (Łucja, Lidia i Włodzimierz) i Jadczyznów (Amelia, Michał, Piotr i Tomasz).

– Wyścig zyskał dużą aprobatę wśród sympatyków klubu – do walki zgłosiły się aż 24 drużyny. Byliśmy bardzo pozytywnie zaskoczeni takim zainteresowaniem – powiedział D. Starejki, prezes Rekinów, podkreślając jednocześnie, że w zawodach debiuty zaliczyły dzieci trenujące zaledwie od września.

Wyścigi indywidualne rozgrywano w kilkunastu kategoriach, oczywiście osobno dla dziewcząt i chłopców. Dwa najmłodsze roczniki (2014 i 2015) pływały na dystansie 25 m, starsze na 50 m, a wyścigi otwarte rozegrano na 100 m. Poniżej wykaz medalistów we wszystkich grupach wiekowych.

Open

Styl dowolny: 1. Elizaveta Malyszewa, 2. Lena Skoczypiec, 3. Oliwia Grygiel; 1. Franciszek Kielar, 2. Filip Carkowski, 3. Adam Dominik.

Roczniki 2007-2008

Styl motylkowy: 1. Franciszek Kielar, 2. Paweł Nanio, 3. Norbert Starejki.

Styl klasyczny: 1. Wiktora Marczak, 2. Magdalena Pawlikowska, 3. Aleksandra Stabryła.

Rocznik 2008

Styl motylkowy: 1. Blanka Banasiewicz, 2. Aleksandra Stabryła, 3. Ida Ryczaj.

Roczniki 2008-2009

Styl klasyczny: 1. Adam Dominik, 2. Paweł Nanio, 3. Filip Carkowski.

Rocznik 2009

Styl motylkowy: 1. Elizaveta Malyszewa, 2. Oliwia Grygiel, 3. Helena Leśniak; 1. Filip Carkowski, 2. Marcel Florko, 3. Tymon Janusz.

Styl klasyczny: 1. Elizaveta Malyszewa, 2. Helena Leśniak, 3. Veronika Świder.

Rocznik 2010

Styl motylkowy: 1. Lena Skoczypiec, 2. Antonina Nazarko, 3. Anna Kluc; 1. Tymoteusz Kobiałka, 2. Adam Kowal, 3. Piotr Moskała.

Styl klasyczny: 1. Lena Skoczypiec, 2. Veronique Reizer, 3. Antonina Nazarko; 1. Tymoteusz Kobiałka, 2. Szymon Fedyń, 3. Alex Głód.

Rocznik 2011

Styl dowolny: 1. Natalia Futryk, 2. Aleksandra Dworżańska, 3. Hanna Kameczura; 1. Adam Jasiński, 2. Sviatoslaw Matenkov, 3. Jan Żołądz.

Styl klasyczny: 1. Natalia Futryk, 2. Iga Biłas, 3. Hanna Kameczura; 1. Aleksander Fabian, 2. Sviatoslaw Matenkov, 3. Jan Żołądz.

Rocznik 2012

Styl dowolny: 1. Pola Andrzejewska, 2. Milena Woźniak, 3. Lidia Sipak; 1. Jan Kondyjowski, 2. Dawid Knurek, 3. Piotr Burnat.

Styl klasyczny: 1. Pola Andrzejewska, 2. Milena Starzak, 3. Julia Skóra; 1. Jan Kondyjowski, 2. Piotr Burnat, 3. Kacper Fedak.

Rocznik 2013

Styl dowolny: 1. Lucja Przygórzewska, 2. Róża Kameczura, 3. Juliana Brud; 1. Mateusz Cwikła, 2. Marcel Woźniak, 3. Karol Stojowski.

Styl klasyczny: 1. Lucja Przygórzewska, 2. Juliana Brud, 3. Róża Kameczura; 1. Franciszek Grzebień, 2. Marcel Woźniak, 3. Marcel Dziewiński.

Rocznik 2014

Styl dowolny: 1. Zuzanna Niemiec, 2. Nikola Kłodowska, 3. Sara Żyłka; 1. Kacper Długosz, 2. Mateusz Grządziel, 3. Borys Michałek.

Rocznik 2015

Styl dowolny: 1. Alicja Kondyjowska, 2. Alicja Czopor, 3. Maja Janik; 1. Jacek Nazarko, 2. Bruno Trznadel, 3. Karol Duślak.

BILARD

Równy rytm czołówki

Zmiana lidera w SCB Lidze Amatorskiej – po rozegraniu 15. kolejki prowadzenie w tabeli objął Marcin Lubieniecki. Wygrywali też pozostali zawodnicy ze ścisłej czołówki. Poniżej komplet wyników.

Paweł Kocan – Marcin Dzik 6:7
Paweł Martowicz – Michał Florian 7:6
Wojciech Stawarczyk – Jarosław Dziedzic 7:2
Marcin Lubieniecki – Janusz Wojnarowski 7:2
Jakub Biłas – Marek Rogos 7:5
Jakub Biłas – Bartłomiej Długosz 7:2
Grzegorz Rozel – Tomasz Skóra 7:5
Bartłomiej Długosz – Beniamin Wilk 7:5
Krzysztof Kadubiec – Zbigniew Reś 7:1
Grzegorz Jarocki – Maciej Bodziak 7:1
Zbigniew Gilarski – Marcin Piotrowski 7:6
Robert Keck – Łukasz Szmyd 7:0

Zbigniew Gilarski zdobył 2 pkt po bardzo zaciętym meczu

Kolumnę opracował:
BARTOSZ BŁAŻEWICZ

KRZYŻÓWKA nr 50

Wśród imion męskich	Stoi na czele spółki	Czas bez zajęć Antonim nieba	Kozidrak lub Tyszkiewicz Viktor, węgierski polityk	Cohen lub Pietraszak	Było stolicą RFN Smarzek-...	Günter, pisarz niem., noblista Szekspirowska Julia	Kraj ze stolicą w Rydze	17																								
Znawca muzyki Fryderyka	20					Ancelotti lub Ponti	21																									
Okazały, biały kwiat		8	Dobra opinia, sława				Bloch, dawny piłkarz	Obraza, dyshonor																								
			Craig w filmie „Skyfall”	5		27	Droga freza Arktyczny ssak																									
Abonament na imprezę					Gatunek farby																											
Płynię w Sanoku		Świeża wieść	Oslania błotnik				Butrus, polityk egip.	Material na garnitur																								
Część dzbana	33		Zaranie dnia																													
11				Duży pies gończy	Rytmy Bednarka			26																								
Cecha czegoś monotonnego	Literacka nazwa Anglii	Kartonik z królem	Parafialne święto		Włoskie miasto uniwersyteckie		9	Beben Masaja																								
Stephen, brytyjski naukowiec								Głównóg morski																								
					Część skoczni dla Stocha	Dążył do niej Odys																										
			Agassi lub Gide Włoskie miasto			Podział w partii																										
		18																														
Stacja Solorza	Internetowy sklep z USA	Studiował je adwokat				1852 m na morzu		25																								
Wtłoczenie paliwa		Czeska marka aut		Wrzawa na bazarze		Bywa, że poleci w rajstopach		Wykonywana praca																								
16								Jej porcję zwano niuchem																								
Kula ziemską Gollob lub Hajto				Pójść do niej, czyli ukorzyć się	Stoch lub Glik	D. ustrój Rosji																										
						Upiór, widmo																										
		Drób domowy				Posada, praca	15																									
W niej prochy Edward, ujawnił aferę podsłuchową w USA	28	Coś dla efektu	Karciana gra	Tomasz, bokser „Góral”			Zaraźliwa choroba drobiu	Sophia, gwiazda filmowa																								
					Mailowe śmieci	Jest nią osika Barwny pochód																										
				Topola, która się „boi”	12		23	29																								
Region Szwecji		Frank, aktor amer.	Zdarzeń lub nitek				Element czapki wojaka																									
Ręczny w aucie			Żal za błędy				Widzenie senne																									
Wita gości na targach					Giro d'..., wyścig kolarski	Stan dla medium	Otchłań, głębina	Zmywa lakier z paznokci																								
		13				Legowisko dla misia		Śpiewana pod żaglami																								
			Rynkowy rywal firmy Delikat																													
			Komputerowy błąd																													
					30																											
Męski zarost Np. rosza					Państwo w Afryce																											
					Łysy rywal punka																											
				Szerokie od ucha do ucha		Sprzedaje leki na receptę																										
		3																														
Jeździec w czuku	Short ..., zawody na lodzie				Biblijny potwór morski																											
				Dobry sprzęt grający		4																										
						Generalny budynku		7																								
								1																								
Moda na starocie	Lasso kozackie	14		6	Drużyna z Bergamo																											
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33